

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 4251
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

IV. évf. 45. sz.
2008. DECEMBER
(LXXIX. évf. 15.851. sz.)

Saáry Éva (Lugano):

KÍSÉRTŐ DALLAM (Budapest ostroma)

A fővárost 1944. karácsonyra körülfárta a szovjet adatok szerint 66.900 főt kitevő 3 szovjet hadtest. Az utcai harcok 51 napig tartottak, de magát a budapesti csatát 1944. október 29-től 1945. február 13-ig kell számolni: 108 napig tartott, amíg Budapest elesett. 1945. február 11-én a csata végleg eldőlt, 12-én a védők maradványai kapituláltak, de a még ellenálló támpontok felszámolása, főként a vár és a Duna között, 13-án fejeződött be. A kitört és szétszóródott katonák utáni hajtóvadászat 16-ig tartott. A szovjet Budapesti Csoport február 17-én szűnt meg. (Szerk.)

„Tudja a jó Mindenható, mi is azon sírnivaló”, ha egy enyhén spicces társaság rázendít a közismert nótára: „Szép aszszonynak kurizálok, kurizálok, kurizálok / A lányoknak fittyet hányok, fittyet hányok, fittyet hányok...”? De nekem már az első ütemek hallatára összeszorul a szívem, aztán - mielőtt könnyeim csordulnának! - kimenekülök a széljárta erkélyre, a hűvös őszi kertbe, s a csillagok kegyetlen-hideg fényébe bámulva átadom magam az emlékezés fájalmának...

A háború utolsó napjait éltük, s már karácsony óta lent tanyáztunk a Böszörményi út 6. számú ház szenespincéjében. A lakók megpróbálták a kis odúkat lakályossá varázsolni: egymás hegyén-hátán az ágyak, a kicsi gáztűzhely, a minden eshetőségre becsomagolt bőröndök, s a sápadt arcokon talányos árnyékokat lohogtatott a smollpasztás dobozokból egyre gyöngébben pislákoló mécses lángja.

Január vége felé aztán az utolsó kis fény is kialudt. Nem volt olaj. Megtanultunk sötétben élni, mint a vakondok. Jegyzeteimet, amelyeket bolond módon később tűzbe dobtam, vakon gépeltem. Aztán elővettem iskolai furulyámat, s noha nem vagyok zenei tehetség, a napi többszörös gyakorlás tűrhető eredményt hozott. A „repertoár” persze nem volt nagy: „Debrecenbe kéne menni...” „Megy a vonat, megy a vonat Kanizsára...” „Hallod-e, te kőrösi lány...” - és a többi, már ami egy tízennégy éves kislánynak az eszébe jut.

Valószínűleg soha többé nem lesz olyan figyelmes, áhítatos hallgatóságom, mint akkor volt. A szomszéd pincékben összezsúfolódott fiatal német katonák a harcok szüneteiben először egyenként és bátoratlanul, majd mind számosabban tódultak oda pincénk bejáratához, s gyermekarcukat a farácsokhoz szorítva, könnyes szemmel hallgattak. (Tudták, a város körülfárva, tapasztalták, hogy az oroszok sokszoros túlerővel támadnak, s bennük volt már a közeli vég bizonyossága...)

Aztán egy magyar vonatoszlop legénysege szorult közénk. Alföldi fiúk voltak. Se maguknak, se állataiknak semmi táplálék. A szerencsétlen lovak csonttá-bórré soványodva lézengtek a bombaszaggatta, gépfegyverpáztázta utcákon, amíg egy könyörületes kéz fejükbe nem eresztett egy sorozatot. S akkor elkezdődött a mézszárszék, amelyhez hasonlót csak sokkal később, Közép-Afrikában, lelőtt elefántok hulláinál láttam. A riadt tekintetű, toprongos emberek kióvakodtak az utcára, s készel, bicskával kezdték marcangolni a még gőzölgő, meleg húst... (A magyar bakák káromkodva nézték az alvilági jelenetet, és szidták a németeket, akiknek az utolsó pillanatig megvolt a szükös, de változatos fejadagjuk; még csokoládét is kaptak).

Égtek a sztálingyertyák, bömbölt a sztálinorgona, s élénken emlékezetemben él az a tragikomikus jelenet, amikor nagybátyámmal, életünk veszélyeztetésével, vödör vizet cipeltünk haza a közeli kútról. A detonációktól rázkódó lépcsőházban megállított bennünket egy karszalagos nyilas pártszolgálatos, s megmarkolva kabátunk hajtókarját, a „csodafegyverekről”, a „végső győzelemről” tartott nekünk fanatikus előadást. Egész testemben remegtem, noha - jól emlékszem - az ostrom alatt sohasem gondoltam a „félelemre”. Az események olyan szédült iramban követték egymást, hogy egyszerűen nem maradt időnk félni. A remegés a lelkieltől független, pusztán fizikai kimerültséget jelzett.

Legutoljára egy magyar tüzérteleg katonái érkeztek a pincénkbe. Ágyújuk házunk udvarán állt, s ők, dolguk végeztével, mindig visszatértek közénk. Gyűrűsükben is szemrevaló, csinos fiúk voltak. Arra is futotta lelkierejükből, hogy néha-néha évődjenek velem. (Érdekes, hogy az emberek, kényszerűen levette hívságaikat - nincs többé karrier, vagyonszerzés, sőt megszokott napi teendők sem! - döbbenetesen közel kerülnek egymáshoz. Lemeztelenítve adják azt, ami igazi valójuk. Egy őserdei kutatócsoport, egy háborús óvóhely vagy egy fogolytábor, koncentrációs láger lakói gyakran intenzívebben élnek, mint akik a polgári jólét langymelegében sűtkéreznek).

Egy este különösen jókedvűnk volt. A tűzértek szereztek valahonnan egy nagy demizson bort, s az egyhangú eledelünket képező, főtt disznókukorica föltalálásával, „lukulluszi lakomát” csaptak, amelyre természetesen a pince civil lakossága is hivatalos volt. Igaz, kint robbantak a bombák, az aknák, állandóvá erősödött az ágyúdörgés, s tudtuk, hogy a szomszéd utcákban már oroszok kegyetlenkednek, mégis (vagy éppen azért?) jól éreztük magunkat. En furulyáztam, ők énekeltek, s miért, miért nem, mindig újra visszatért a dal: „Szép aszszonynak kurizálok, kurizálok, kurizálok...” - Talán a feleségüknek, a kedvesüknek üzentek általa? Vagy a tudattalanban lappangó sóvárgásokat szimbolizálta? Ki tudja, mi van a lélek mélyén? - „Mindig nyugtalanítóbb, mi történik egy emberben, mint a kérdés, mi történt az emberrel!” - véli Márai.

Riadó! A fiúk sebtében kiitták, vagy félig hagyták boros poharaikat, köpenyt, fegyvert kaptak, és kirohantak. Odakint a havas januárvégi éjszakában állt a pokoli farsang. Még egy darabig hallottuk „udvari” ágyúink sorozatait, aztán fülsiketítő csattanás, dübörgő rázkódás, s reánk zuhant egyszerre a csönd...

„Szent Borbála fia!” közül nem tért vissza több senki.

(Kiemelések tőlünk. Szerk.)

Az égbe törő katedrálisok

Magasba emelkedő könnyed légiesség, amely jelképezi az emberi lélek vágyát Isten közelségére...

Egyes történészek szerint a Nyugat különböző országaiban „elszórt” gótikus stílusú katedrálisok eredeti formában való megmaradása a magyarok történelmi szerepének is tudható be. **Ui. a tatárok megtorpanak magyar földön és pusztításuk nem terjedt tovább nyugat irányába.**

A középkori Európának meggyőződése volt, hogy Isten az emberek bűne miatt küldi újra meg újra ezeket a vad hódítókat Európa megtisztítására. Amit a középkori Európa rejtélyes isteni büntetésként élt át, ma már jól elemezhető történelmi esemény. Világosan látjuk, honnan indultak ki ezek a gyakori ázsiai népmozgások, és milyen gazdasági és társadalmi okok váltották ki őket.

A mongolok támadása a XIII. századi Európa történelmének egyik meghatározó eseménysorozata volt. A magyarországi pusztítás (1241-42) akkor ért véget, amikor Ögödej kán 1242 tavaszán meghalt, és ennek híre több hetes késéssel eljutott Magyarországra. Ekkor a **Batu kán vezette főszerep** Buda és Pest térségéből délnek fordult, feldúlta Pécsét, majd a Duna medrét követve Havasalföld felé elhagyta az országot. Egy év leforgása alatt a mongol sereg dúlása nyomán Magyarország lakosságának kb. 40-50%-a pusztult el (3 millióból kb. 1,5 millió ember), emellett hatalmas volt az anyagi kár is.

Magyarországon és Lengyelországban csak a XIII. század második felétől, több forrásból táplálva válik uralkodóvá a

Hatalmas méretű, több tornyos tömegével, monumentális hatásával a még ma is benyomást keltő **Milánói Duomo** (építését 1386-ban kezdték meg)

gótika. A tatár pusztítás után szerte Magyarországon előnybe helyezték a kővárak építését. Addig kevés kivételtől eltekintve - pl. Esztergom, Veszprém, Székesfehérvár - nagyrészt földvárak álltak.

A gótikus stílus elnevezés a reneszánsz korából származik. Ezzel fénytel elárasztott, hatalmas méretű, magasba törő téregyütteseket és ezeket érzékeltető épülettömegeket hozott létre. A gótika az építészetben valósította meg legmonumentálisabb alkotásait. A várak az uralkodók és főurak lakóhelyeül szolgáltak, a falakkal körülvett városterület védelmi berendezései és alaprajzi megoldásai természetesen a hadviseléshez alkalmazkodtak.

A gótikus építészet stílusjegyei a korábbi formavilággal - nevezetesen a *román stílussal* - szemben radikális különbséget mutattak: az egyre magasabb katedrálisok nagy, keskeny, magas üvegablakokkal tagolt falai, karcsú pillérei, magasba emelkedő tornyai, díszes, áttört kőrácsos ablakai, a homlokzatát díszítő kör alakú rózsablakok a mai napig ámulatba ejtik a nézőt, az összességéből áradó hangulat ugyanakkor áhitatra, imára szólítja a lelket. (HKZS)

Babits Mihály:

Csillag után

Ülök életunt szobámban, hideg teát kavarok...
Körülöttem fájás-félés ködhálója kavargó.
Kikelek tikkadt helyemből, kinyitom az ablakot
s megpillantok odakint egy ígéretes csillagot.

Ó ha most mindent itt hagynék, mennék a csillag után, mint rég a három királyok betlehemi éjszakán!
Gépkocsin, vagy teveháton - olyan mindegy, hogy hogyan!
Aranyat, tömjént és mirhát vinnék, vinnék boldogan.

Mennék száz országon át, míg utamat szelné a vám.
„Aranyad tilos kivinni!” szólna ott a vámos rám.
„Tömjéned meg, ami csak van, az mind kell, az itteni hazai hatalmak fényét méltón dicsőíteni.”

Százszor megállítanának, - örülnék, ha átcsúszom: arany nélkül, tömjént nélkül érnék hozzád, Jézusom!
Jaj és mire odaérnék, hova a csillag vezet, te már függnél a kereszten és a lábad csupa seb, s ahelyett, hogy bölcsöd köré szórjak tömjént, aranyat, megmaradt szegény mirhámmal keserűszagú mirhámmal kenném véres lábadat.

Szabó Anikó művésznő nagylelkűségének köszönhetően kedves Olvasóinknak az idén ismét örömmel nyújthatunk át egy szép karácsonyi lapot. A nagy melegebből mindnyájan vágyunk a hús tengerpartra, az északi féltekén pedig csodálkozva szemléljük nyári karácsonyunkat...

Boldog Ünnepeket!

A TARTALOMBÓL:

P. Földes Ferenc bemutatkozik ...	2.o.
Olvasólevelek	2. és 6.o.
Bölcsészek a Hungáriában	3.o.
Pénzügyi cunami (dr. Orbán L.) ...	3.o.
Pillerné Éva Uruguayról	4.o.
MAGYARORSZÁGI helyzet	5.o.
Hírek Mar del Platáról	6.o.
A KOLONIA HÍREI	6.-7.o.
Tankönyv bemutató	HUFI I.
Néptáncfesztivál - utólag	HUFI II.
„Ahol tud, segít...”	HUFI III.
Nyelvpolitika a nyáron	HUFI IV.
La emigración (Dr. J. Bingert)	SP I
Noticias de Santa Fe	SP II
Escriba Anikó Villalba	SP III
Las Colectividades en V. López ..	SP III

Az Olvasó írja...

Helyesbítések: Múlt számban megjelent egyik olvasólevélre térünk vissza: **Kurucz László** kifogásolta a Brazil oldalon II. Dom Pedro brazil császár állítólagos találkozását Liszt Ferencel budapesti látogatása alkalmából (1887-1888), ami Lisztnek 1886-ban bekövetkezett halála miatt képtelenség.

Igen, tévedésről van szó. Az portugálul írt forrás eredeti szövege így szól: „*Os diários desta viagem falam de várias visitas que o Imperador fez a Pest e dos encontros do Imperador com o conde Zichy, celebre pianista húngaro, que possuía somente o braço esquerdo e para quem Ferencz Liszt compusera peças especiais.*” Tehát hozzávetőlegesen: „*II. Dom Pedro találkozott a híres zongoraművésszel, gróf Zichyvel, akinek csak bal karja volt, és akinek Liszt speciális darabokat komponált.*”

A buzgó szerkesztés alatt a csintalan kis ördög meglibbentette farkát, és a szövegben ugyan benne maradt Zichy gróf, a félkarú zongorista, de téves helyen „belekeverődött” Liszt Ferenc. Mélységes elismerésünk Kurucz Lászlónak, aki ezt észrevette (és **Székasy Miklósnak**, aki szintén ugyanerről írt).

A szerző és az Olvasók elnézését kéri a szerkesztő, aki nagyon örvendezik, mert látja, hogy figyelmes (és igen művelt!) olvasói vannak!

És ez még nem minden: a képeket magyarázó szövegekért is a szerkesztő felelős, és bizony **Gaal Csaba** magyar baritonból tenor lett a múlt számunk SP II o.-án, a **Székasy Miklóstól** megjelent sikeres Hány János előadásáról szóló recenzió egyik képe alatt. A címszerep csakis bariton! Vezeklésünk mellett hadd tegyük szövé, hogy az előadáson az ARS HUNGARICA meghívására voltak jelen a ZIK-diákok. – **Larroude Sophie** cikkében a képeket a szerző készítette, de az egyik alatt a szerzőnek neveztük ki saját unokahúgát, Julit...

*

Tisztelt Szerkesztőség!

Milyen sokszor halljuk, olvassuk a szót „Argentína” a televízióban manapság, pl. helyszíni közvetítésekben az argentin esőerdőből, valahonnan az Iguazú környékéről.

Nekem erről más is eszembe jut. Eszembe jut pl. egy olyan műsor is, amelyik az Önök országát mutatta be. Értelmes, értékes volt. Olyan műsor, amely - a műsoridő szűk határai közt - bemutatta Buenos Aires és részben a vidéket, a marhacsordákat, de a kint élő magyarokat is: azokat, akik mostanában, az elmúlt években, de olyanokat is, akik (felmenői) 50 éve, vagy a két világháború ideje alatt/között mentek ki.

Félek, nagyon kevés embernek jut eszébe, hogy ott, a képernyőn a most mutatott dzsungelnél pár száz/ezzer kilométerrel lejjebb olyan magyar emberek élnek, akik őrzik a magyar anyanyelvüket, a szabadidejüket „áldozzák fel” (ezt az „áldozat”-ot értsék úgy, ahogy én) arra, hogy a gyerekeiket is megtanítsák magyarul.

Arra a nyelvre, amit talán ők is olyan szülőktől tanultak, akik sosem jártak Magyarországon - mert talán nekik is már a szüleik voltak, akik kivándoroltak az anyaországból Dél-Amerikába.

Újságot írnak, magyar klubot vezetnek, magyar programokat szerveznek. Értékesnek érzik, értéknek tekintik a magyarságukat, és ezért őrzik ezt, és megpróbálják a következő generációnak átadni.

Számomra ez igazi példamutatás! Le a kalappal előttük! Öszinte elismeréssel és tisztelettel,

Téglás Csaba, Budapest

Kedves Zsuzsó!

A szerkesztőnek szuverén joga kihagyni dolgokat. Én ehhez hozzá vagyok szokva. Nem nehezelek ezért. Ez így természetes. Mindenben nem érthetünk egyet. Ime még néhány gondolat:

A mostani külpolitikánkat katasztrófának tartom. Az Unió ma létezik, de lesz-e holnap? Az USA érdekeiről tudunk egyet s mást. Úgy szemezgetnek a kis országok között, mint tyúk a kendermagban, és úgy dobják el az „elhasznált” országokat, mint a papírsebkendőket. Az oroszokat leírni pedig kapitális hiba. Örökre a szomszédban lesznek.

Érdemes még megjegyezni, hogy a grúz-orosz viszályban hogy hallgattak a románok, bolgárok, csehek, szlovákok - és még sokan mások. Miért nekünk kellett megint a szánkat tépni olyan érdekek miatt, amikből semmi hasznunk nem lesz! Sőt, csak bajunk származhat belőle.

Jön a globális felmelegedés. Emberáradat indult el Afrikából. Az olaszok-spanyolok már alig tudnak védekezni a bevándorlók ellen. Ez sajnos tény. Magyarország pedig kihálóban van! Évente egy kisváros lakosságával leszünk kevesebben! Ezt támogatják a törvények. Sajnos az adósságok révén már annyira meg vagyunk fogva, hogy csoda kell ahhoz, hogy kitörjünk valahogy, valamikor. Ahogy elnézem, nálunk sajnos folyamatos a különböző messzi tájakról érkező betelepülés, a vagyonok megszerzése. A mezőgazdasági ágazat tönkretétele is része a folyamatnak. A magyar „önként” szabadul meg a földjétől!

Azt hiszem, Argentínában homogénebb a potenciális olvasóközönség és nem volt agymosás, mint ami itt történt. Ez nagy szerencse. Nemrég olvastam Szöcs Zoltántól egy remek publicisztikát, amiben azt feszegeti: vajon mi hajtja népünket újra és újra vissza a kommunistákhoz? Érdekes olvasmány. Feltett szándékom, hogy egy amolyan családregény formában megírom mindazt, amit a kommunizmus beköszöntése jelentett. A tankönyvek ezt úgy foglalták össze: „A termelő erők szocialista tulajdonba kerültek”... Erről az egy mondatról szeretnék könyvet írni az utókor számára! Vártam már, hogy végre ezzel jelentkezik majd valaki, valami jobb tollú ember, aki fellebbenti a fátylat. De lassan eltelik 20 év - és senki nem jelentkezett. Kénytelen leszek nekifogni, mert nemsokára mi leszünk az utolsó mohikánok.

Október 23-i tiszteletadás a Hungáriában: Régi – de mégis új

1956 óta elmúlt 52 év. A Buenos Aires-i Zrínyi Kör az önként magára vállalt kötelességet az idén is teljesítette, és október 26-án megtartotta a hagyományos tiszteletadó ünnepséget. Megszervezése most is **Zólyomi Kati** (l. fotó) felelőssége volt, mint már sok éven át. A cím: **Légy résen, mindhalálig!**

Gorondi Péterné rövid spanyolnyelvű köszöntője után elénk tárult Kati sokoldalú tehetsége abban, hogy megint valami nem elcsépeletet, újszerűt nyújtott. Jó hangszúllyal, átértett szavakkal de érzélgőségmentesen kiemelte, hogy a főcélja ez volt: a számos publikumban ki-ki találjon a program lefolyása alatt *valamit*, ami megkapja, ami meghatja, amivel együtt érezhet. Merem mondani, hogy ez az igyekezet beteljesedett.

Valóban: **nem szabad felejtenünk**. A szereplők, aktív résztvevők **ZIK-tanárokból és diákokból, cserkészvezetőkből (a KÖRS - körzeti őr - tagjai hiánytalanul) tevődött össze**, de mások is „kisegítették”: **Lorena Eckell** zongorán, **Gröberné Várszegi Henriette** megragadó *a cappella* énekkel, és nem utolsó sorban **Blahó Ervin Bamba** cs.st. a Forradalom élő tanújaként saját naplószerű följegyzéseit olvasta föl (*írásának első részét - „Emlékezés” - az AMH a 2007. októberi számában közölte 1.o-on*). A további „keretmesét” Szablyáné Bartha-Kovács Ilona *Az 56-os cserkészcsapat* című, USA-ban kiadott könyvecskéje adta meg.

De voltak emellett versrészletek is, a klasszikus **Gyulai Pál** 1865-ben írt *Forradalom után* c. versétől kezdve a modernig **Ladányi Mihály Ó, szülőföld-jével**, és még **Szőnyi Ferenc** volt nagykövet 2006-ban írt *Évforduló* című megindító verse is elhangzott.

A tavalyi ünnepség sikerét követve az idén is volt a szervező által összeállított film *Októbert írunk* címmel: gyors, pergő, a nézőre zúduló, igen eklektikusan összeválogatott képsorozat-potpourival.

Volt olyan, akinek ez a filmegeveleg tetszett a leginkább. Volt, akit a versrészletek és azok hangulata kapott el. Voltak sokan, akik elérzékenyültek azon, hogy milyen óriási teljesítményt láthattunk-hallhattunk olyanok részéről, akik **jóformán kivétel nélkül másod-, sőt harmadgenerációs magyar leszármazottak** - és hogy még ezek is igen türethően, sőt szépen beszélnek, ejtik ki a magyar nyelvet! Bizony, ez a világon körbenézve páriáritkító jelenség.

Talán a legnagyobb tapsot (e krónikás részéről is) a *Ha én rózsá volnék* dal aratta, gitár kísérettel, a **Lajtaváry házaspár** előadásában. Ezt csak a záró Szeretőkör és a Himnusz közös, zenekíséret nélküli elnéklése tetőzte be, és sok könnytől csillogó szemet lehetett a publikum körében látni.

Köszönjük ezt a méltó, szép és külön-külön részeiben változóan megilletődést kiváltó ünnepséget! (HKZS)

Az ember visszanez és azt látja: nincsenek már mögötte.

Hazai állapotaink most úgy festenek: mindenki mindenkit üt. Az ember már nevet kényszerül. A nép elfásult, kinek-minek higgyenek? A nemzeti radikálisok marakodnak. Jó lenne egy új, épkezláb párt, meg is lenne rá az esély, hogy nyerjenek - de az összefogást nem látom. Köszöntöm,

Barkuti Jenő, Magyarország

Kedves Zsuzsó!

Köszönetemet szeretném kifejezni, mert az AMH-nak hála gyorsan megkaptam özv. **Kraftné Márta** családja e-mail címét, hogy direkt tudjak nekik kondoleálni.

Márta bátyja, **Falvy Gyurkabá** 2008. szeptember 21-én elhagyott minket. (*Múlt számunkban jeleztük. Szerk.*) Tájékoztatásul meg szeretném említeni, hogy Németországban, a II. Világháború utáni menekülést követően egyik alapítója volt a külföldi magyar cserkésznek, egy kis csoport fiatal cserkészvezetőt egybefogó „Hontalan Sasok” törzs (*) tagjaként, akik a menekülttáborokban beindították a cserkész munkát és akik, amikor a kommunista rezsim Magyarországon betiltotta a cserkészetet, megalapították a

Fotó Fóthy

Curriculum vitae

Földes Ferenc piarista-szerzetes-pap-tanár vagyok. 1956. szeptember 20-án születtem Budapesten.

Középiskolai tanulmányaimat a Piarista gimnáziumban végeztem. 1977-ben léptem be a Rendbe. Két év sorkatonai szolgálat után latin-történelem szakos tanárként és ó-görög klasszika filológusként diplomáztam a bölcsészkaron. Eközben mélyítettem teológiai ismereteimet is mind a teológiai Akadémián mind a piarista szerzetesi Főiskolán.

1985-ben kecskeméti gimnáziumunkban kezdtem el a tanítást-nevelést. Ezen évek alatt hét éven keresztül tanítottam a teológusokat Budapesten, az Akadémián ó-görög és latin nyelvre. 1987. december 12-én Kecskeméten Templomunkban szentelt pappá Marosi Izidor püspök úr.

1999-ben új kihívás ért: nagykanizsai koedukált iskolánkba helyeztek, ahol 2005-ben érettségiztettem osztályomat. Ezután Budapestre kerültem, majd egy évet tölthettem Zaragozában, ahol az egyetemen tanulhattam spanyol nyelvet.

Visszatérésem után talált meg a magyarok kérése Argentínából, melyre örömmel mondtam igen-t Szent Pál szavaihoz kapcsolódva: „Isten a tanúnk, hogy szavainkban, amelyeket hozzátok intézünk, nem mindegy az „igen” és a „nem”... Jézus Krisztus ugyanis nem volt „igen” is meg „nem” is, hanem az Igen valósult meg Benne.”

Földes Ferenc

Magyar lelkész a Mindszentynumban

A magyar katolikusoknak Argentínában 10 éve nem volt állandó jellegű lelkésze. Időnként meglátogatta néhány „vendégszereplő” magyar pap, és a Vezetőség számtalan esetben kért Magyarországról vagy más-honnan állandó rezidens papot... eredménytelenül. Mostohagyermekei voltak az emigráns magyarok püspökségének.

Most végre sikerült a meg-egyezés **Földes Ferenc piarista tanárral**, aki november 2-án a mise keretében mutatkozott be a kolóniának. Nagyon ritkán láttunk ennyi hívőt a Mindszentynumban, akik meg akarták ismerni új lelkipásztorukat.

Halottak napján az Evangélium is a hősokról és

a halottakról emlékezik meg és arról, hogy az Igazak sohasem halnak meg. Péter Földes is erre építette prédikációját, idézve az Ószövetségből a Makabeusok harcát és az Újszövetségből Szent Pál leveleit. Programjában megemlítette, hogy főleg az ifjúság problémájával kíván foglalkozni és visszavezetni a mai abszolút materialista világból egy keresztényibb életfelfogás felé. Ha ez sikerül neki, talán a legnagyobb szolgálatot fogja tenni a kolóniának. A mise után kíséretével felvonult a kolumbáriumba, ahol responsoriumot tartott, beszentelte a hamvakat és imát mondott az elhunytakért.

A mise után az immár tradicionális ebéden szinte alig fértek el a hívők és a látogatók a Sorg-teremben. Szép számmal voltak jelen protestáns hittestvérek, és a Magyar Nagykövetség is képviselte magát. Itt Fóthy István elnök köszöntötte az új lelkészt és ígérte a kolónia legmesszebbmenő támogatását.

Földes Ferenc egyáltalán nem papi stílusú ember. Alacsony, nagyon határozott, igazi magyar fizikuma van, ami őseinkre emlékeztet. Kedvenc sportja... a súlyemelés. Ebben a honfoglaló magyarokra emlékeztető testben egy ógörög-latin szakos tanár lakozik, nagyszerű prédikációs képességgel. Szinte sugározta, hogy amit tervbe vesz, azt meg is valósítja. Minden mozdulata, szava optimizmust tükröz.

Végül, de egyáltalán nem utójára meg kell köszönni a Mindszentynum vezetőségének azt az évtizedes munkát, amely lehetővé tette a további fennmaradást, sőt a fejlődést is, amit az épület éppen most folyó kibővítése és átalakítása is igazol.

Reméljük, hogy a fiatalokat, cserkészeket nemcsak a nyári tábort beszámolóinkban láthatjuk, hanem a Mindszentynumban is *nem* időszaki látogatóként.

Kurucz László

Fotó Fóthy

(*) Lásd a II. Leánycserkészkönyvben, 82.o-on.

Két magyar bölcsezt a Hungáriában Az esemény nagyszámú közönséget érdemelt volna

Nem könnyű még tucat embert sem összetrombitálni egy pénteki munkanapon este 7-re a Hungáriába! Sajnos a szegedi előadók október 31-i jövelele későn tudódott ki, az AMH nem jelezhetette, a postán kiküldött meghívókat a címzetek nem mind kapták meg időben, ezért e referátum a szokásosnál kiadósabb.

Bobrik György (középen) hozta a vendégelőadókat a Hungáriába. b.-j.: Dr. Szabó Tibor és Dr. Karikó Sándor
Fotó Fóthy

Dr. Karikó Sándor (*): A rendszerváltás erkölcsi kihívásai

Az 1989-1990-es átmenet egy vérnélküli forradalmat jelentett, gyökeres változásokat eredményezvén 3 téren:

- **politikailag:** a régi világ romba dőlt. Ez viszonylag hamar, 1-2 éven belül lezajlott.
- **gazdaságilag:** a centralizált tervgazdaság átalakult szabad piacgazdasággá, a magántulajdon tiszteletének rendszerével. Ez a folyamat az előzőnél több időt igényelt.
- **az erkölcsi élet változása.** Az előadónak ez volt a témája. Meglátása szerint ez a folyamat természetesen kihat a két előzőre is. Rámutatott arra, hogy közel két évtized után a magyar társadalom e téren, a lelki téren áll a legrosszabul. Úi. az embernél a legnehezebb átalakítani a lelki világát, életfelfogását, beidegződött világnézetét, mert ez az ember jelleme, szokásai velejárója. Több nemzedék lefolyása kéne az átváltásra.

Mindazonáltal pedagógusként állítja: nem reménytelen, mert az ember változtatható. Ott a probléma, hogy a múlt rendszerből nagy tömegek maradtak vissza, hiszen hivatalosan is 800.000 párttag volt, és családdal, közvetlen környezettel ez könnyen kitesz 2-3 millió embert, akik hívei és hasznélvezői voltak a rendszernek. Így aztán a váltásnál több millió ember állt szemben egymással.

Hogyan viszonyulnak egymáshoz? Mindkét oldalon mutatkoznak negatív jelenségek:
- a „**regieknél**”: teljes mértékben hiányzik a **büntudat** [talán beszélhetnénk lelkiismeretről is? *HKZS*]. Csak annak van, aki önmaga és mások iránt felelősséget érez. A szovjet érában kollektív felelőtlenség burjánzott, az individuumnak nem volt felelősség-érzete. Ez kiölte a kreativitást, és - főleg! - a toleranciát.

- az „**új rend**” embereinél mi a probléma erkölcsileg? Az új rendszerben **kevesen tudnak megbocsátani**. Pedig a megbocsátás alapvető, magasrendű erkölcsi erény. Hisz mindenki tévedhet! Van kudarc, vannak buktatók, gyarlóságok - *illúzió* a rossz tulajdonságoktól mentes „tökéletes ember”! Az a lényeg: „Képes vagy megváltozni - **most milyen vagy?**”

Igy adódik, hogy két nagy tábor egymásnak feszül, engesztelhetetlenül ellentétben van. Ebből csakis **gyűlölet, durva hangnemű konfliktusok** keletkeznek. Kialakul egy már nem is emberhez méltó, zavaros körülményekkel telített élet. A mai magyar társadalom megosztott. Nemcsak erkölcsileg, hanem mind a politikai, mind a gazdasági téren is.

Azonban a **demokrácia alapelve a tolerancia, egymás meghallgatása**. Mondhatjuk tehát, hogy Magyarországon a demokrácia messze nem kifejtett, még nagyon korai gyermekcipőkben jár... Bizonyos kérdésekkel szemben szükséges lenne a

Dr. Szabó Tibor (**): Dante a magyar irodalomban

A docens *Dante Alighieriről* (1265-1321) és az *Isteni színjáték*ról beszélt igen tartalmasan, sok idézettel, magyarázattal. Rövid életrajzban vázolta a Firenzéből, politikai okokból való száműzetést (1300), így a költőnek bujdokolnia kellett, nem térhetett haza az exiliumból, mert „konceptió per” folytán halálra ítélték. Vándorként kereste a békét, a megnyugvást, miközben tüneményes tercekben írta le tájélményeit. Erősen kifejtett erkölcsi voltak, kitartott meggyőződésai mellett. Mindezt tükrözi a *La Divina Commedia*, ahol a középkori vallás dogmái alapján szabja ki a halottak túlvilági sorsát: az örök büntetést vagy az örök üdvösséget. A csalókat, a kapzsiságot gyűlölte, úgygyszóint elítélte a gögőt, a gyors,

kompromisszum megkötése, mert a széthúzás olyan méreteket öltött, ami már kimeríti a gyűlölet fogalmának a mértékét.

Mindezekon kívül még egy jelenség uralkodik: a **konformitás**, vagyis az elvtelen, megalkuvó alkalmazkodás. Más szóval: az ember megy ugyan a többiekkel, de más mutat, mint ami a belső, megrögződött meggyőződése. Ez a valóságban egy **megalkuvó magatartás**. Sokan a „regiek” közül azt mutatják, hogy az új rendszert elfogadják - de mennyire való ez? Sokan lehetnek, akik csak fölveszik az újat, külsőleg. Ők a konformisták. Emlékeztet, hogy 1990 után hangzottak: „Túl zajos lett a damaskuszi út”. Mert ugye az eredeti Saulusból Paulusszá változás valódi volt: tévedéseit beismerte, és gyökeresen mássá vált. Manapság csak az lehet „valódi”, aki belátja, hogy a régi szisztéma téves volt, és őszinte meggyőződésből vállalja az újat. Van ilyen ember. Nem mindenki konformista!

Konklúzióként: Mikor jutunk el odáig, mint Antigone az ő elvével: „Az én életem vezére a szeretet, és nem a gyűlölet. A föld alatt jó és rossz egyforma”. Minimális erkölcsi követelmény a meghalt ellenségnek-ellenfélnek megadni a végtiszteletet, ami mindenkinek kijár: a tisztességes temetést. Bedobni tömegsírba gyalázatos tett. Sajnos ez történt a régi rendszerben, tömegesen. Nem mindenkiben él a büntudat ezekért a tettekért! Most pedig az új rend ellentáborából hiányzik a megbocsátás erénye, így az **egész mai magyar társadalomból hiányzik az emberség, a humánus.**

Az előadó több irodalmi példával fűszerezte mondanivalóját (szerepelt Szophoklész *Ödipusz királya* az őseredetű büntudat hiányával, az ezzel szembeállított Dosztojevskij *Bűn és Bünhődés* Sonyájával és a megértő megbocsátással, Alberto Moravia az *Il Conformista*, vagyis a Megalkuvó konceptusával, majd újból Szophoklész a már fentebb említett Antigoneja, aki szembezáll Kreón zsarnok „Holtan se méltó szeretetre gyűlölök”-elvével, ez utóbbi példa Nagy Imre újból temetésének erkölcsi kérdésként való alátámasztására).

Bennem fölmerült, hogy bizony mindezt a Krisztusi vallás megoldja, hiszen azt tanítja, hogy múltjuk felül önmagunkat, törjük át a határainkat. Higgyünk abban, hogy az alázattal magába fordult, újrakelt ember hegyeket tud mozgatni, és ha hallgat lelkiismeretére, szét tudja feszíteni gyarlóságának határait!

Még ideje sem volt a hallgatóságnak az igen dús és mélyenszántó gondolatokkal telt, tömör előadás megemésztésére, máris következett

könnyű haszon halmozását. Kereste a bátor szívet, a régi elveket!

Mennyire hasonlít a maihoz a XIV. századbeli helyzet! Az embernek törekedni kell tudni, és haladni előre, hiszen nem állatnak született. Az előadó hosszan taglalta a *Commedia* fordításait magyarra (ez különösen érdekes volt e sorok írója számára), és a mű magyarországi fogadtatását. A mesteri, magasan poétikus Babits fordítás 1920-ra (!) jelent meg, együtt az akkori értelmezéssel, hogy a Haza fontos, Magyarország maradjon meg magyarnak és kereszténynek (a szónak katolikus és református értelmében, *sic*.)

Dante szerint az ember útjának célja Istenhez vezet. Ezt a magyarországi „népi demokrácia” érájában nem tűrhették. Kije-

dr. Orbán László:

Pénzügyi cunami

Habár a hírterjesztő szervek és a szakirodalom már hónapok óta ismerteti - gyakran apokaliptikus közleményekkel is - a jelenlegi világgazdasági válságot, mégis érdemesnek tartom dióhéjban elemezni az olvasók számára ezt a példátlan, nemrég még elképzelhetetlen és **kevésbé előrelátható konjunktúrát és ennek kihatásait a magyar és argentin társadalomra.**

Csirája az amerikai beruházási bankokból erjedt, amelyek a kereskedelmi bankoktól eltérően ott bizonyos fokig mentesítve vannak a központi ellenőrzéstől. Ezeknél merült fel először egy kiváló üzletnek tűnő „jelzálog-kölcsöni hadjárat”, amely bizonyos fokig politikai támogatást is kapott a kormányzattól, mivel olcsó lakásjuttatást eredményezett milliók számára. Ugyanakkor fellendítette az építőipart, minden korrelatív ágával együtt, és így népszerű, virtuális jóléti képet nyújtott.

Ez az ún. *subprime* végtelenül emelte a keresletet, és így az ingatlanáraknak folyamatos növekedését. Ugyanakkor a boom szorgalmazta a bankok és hiteladók készségét, és így mindinkább emelték a hitelösszegeknek az ingatlan értékéhez viszonyított százalékát. A végsőig feszített húr egyszerre csak megpattant; az ingatlanárak zuhanni kezdtek, a bankok nem tudták továbbra fedezni a magas arányú hiteleket, és hatalmas mennyiségű behajthatatlan összegeket kellett mérlegeikben feltüntetni. Ezek értékét még a végrehajtások által is csak egy töredékben tudták visszakaparni.

Csak példának idézve: egy floridai öröklakás, amelynek az ára egy félévvel azelőtt 250.000 dollár volt, ma nehezen lenne értékesíthető még 150.000 dollárért is. Ezek által megrendült a bankok hiteladó képessége és az egymás iránti bizalma is, még a bankok közötti kamatlábat is a duplájára felszórólta.

A hullámok Európára is kicsaptak, dacára annak, hogy ott Spanyolország kivételével nem is volt lényeges jelzálogkölcsön-tevékenység. Ellentétben a hírhedt 1929-es válsággal, most a szofisztikált, globalizált pénzügyi rendszer elég gyors gátépítéshez fogott. Bush elnök 700 milliárdos kölcsön-mentőcsomagja arra irányult, hogy az állam átvegye a bankok behajthatatlannak látszó követeléseit, és azok egy részét idővel igyekezzen értékesíteni. Ez a példátlan akció szöges ellentétben áll az *American challenge* alapelveivel, amely mindig a piacokra bízta a válságok megoldását. Sok európai országban felemelték a bankok visszatérítési garanciáját és leszállították a központi bankok viszontleszámitási kamatlábat (szélsőséges esetet idézve: Japánban évi 0,25%-ra) a célból, hogy nagyobb likviditást pumpáljanak a piac felé.

Öházánk sem mentesült az áradattól, sőt egyike lett a legsebezhetőbb országoknak magas államháztartási hiánya és főleg úgy a magán, mint pénzügyi, keményvalutában való eladósodása folytán. A forint árfolyama zuhanni kezdett, a deviza-hitelek veszélyeztetett helyzetbe

lentették, hogy Dante nem vallásos, hanem „népi” - mert „a nép nyelvén írt”, és hogy Dante humanista gondolkodású volt és méltányolta a földi értékeket. Csak 1989 szelel hozták meg újból a zseniális költő mondanivalójának „rendes” értelmezését Magyarországon.

Dr. Szabó számunkra itt hagyta *Dante életbölcsélete* című könyvét. Ez a mű a Dantét nem annyira bensőségesen ismerő olvasót is közelebb hozhatja a nagy költő megértéséhez. (A HKK-ból kikölcsönözhető!)

Haynalné Kesserű Zsuzsánna

(*) (**): Dr. Karikó Sándor és Dr. Szabó Tibor, a Szegedi Tudományegyetem tanárai az UBA Germanisztikai Intézet tanszékvezetője, Dr. Miguel Vedda meghívására érkeztek. Angolul adtak elő, kutatásukat ismertették a Lukács György munkájának és filozófiájának elemzése és bírálata terén.

kerültek, mélypontokra a tőkepiac is. Csak a szuverén államkötvények tartották meg a régió elfogadható és eddig fenntartott kockázati osztályzat színvonalát (Románia kivételével). A kormány kamatemeléssel sietett a forint segítségre, de ezt rossz szemmel nézték a pénzügyi szakemberek egy ilyen államdeficites konstellációban. Végül is a Nemzetközi Valutaalap védernyője alá menekült az ország, így Ukrajna után másodikként belépett a segélykérők exkluzív klubjába - szerencsésen, mert az elsők között volt és gyors, 25 milliárdos segínyt kapott viszonylag enyhe, 6%-os kamatlábal a Világbank és az EU hozzájárulásával. Inkább a „jóindulatú nagybácsi”, mint a szigorú ügyfél járt közbe. Középtávon a kölcsön elősegíti a stabilizációt és a fejlődést. A megszorítások érinteni fogják az egész társadalmat, és a törlesztések kiterjednek a választási év utánra is. Számítások szerint kb. 240 Ft/€ árfolyam színvonalal 2%-os növekvés várható, ami 2 éves recesszió után nem sok. A fiskális szigor megkövetelt feltételei megelőzhetik a kormány esetleges, választás előtti túlköltekezéseit.

*

Új hazánk bankrendszere a globális méretekhez hasonlíthatóan még nem érintett, mert hiszen a *défault* óta a Chávezi, a piaci kamatnak háromszorosával kibocsátott államkötvényein kívül **nem állt semmilyen hitelforrás rendelkezésére**. Emellett korábban már megvolt egy súlyos banktisztogató válság 2001-ben. Viszont komoly gazdasági nehézségek vetik előre árnyékukat. A közelmúlt gazdasági növekvését elsősorban a mezőgazdasági termékek kivitelezésének adója vitte előre. Az ún. *commodities* árának a felléle csökkenése, az állami adósság jövő évi fizetési kötelezettsége, a globális lelassulásból eredő „fogyasztás-termelés-foglalkoztatás” körének szűkülése **sőtét felhőket hozhat az ország égre**. Úgygyszóint gondokat okoz a hatalmas Mercosur tagtársunk, főfogyasztó ügyfelünk de egyúttal nagy konkurensünk, **Brazília** helyzete. Bankjainak devizában felvett hitelei a Real erős leértékelésére vezettek, hátránnyal az argentin külkereskedelemre. Habár az argentin Nemzeti Bank devizatartaléka még mindig történelmi csúcson áll, a helyzet alapján állandó keresleti nyomás tűnik fel a devizapiacon és befektetői kereslet a bankok által, ami a kamatláb folyamatos emelkedését idézi elő. E téren az olvasók figyelmébe ajánlom, hogy az argentinai joggyakorlat csak 30.000 Pesóig (kb. US\$ 9.300) garantálja a betett összegeket bankcsőd esetében.

Noha tudvalevő a világgazdasági válság mivolta, az argentin kormány - jelenlegi gyengeségével érvelve - egy jellemző „Kirchnerazóval” tett első lépést a válságban azáltal, hogy a Parlament elé terjesztett egy törvényjavaslatot, amely megszünteti és így gyakorlatilag kisajátítja a magánnyugdíjalap 9 milliárd dolláros összegét. Ez nemcsak államkiadások felhasználására ad lehetőséget, hanem elvonja a tőkepiactól leglényegesebb pénzforrását. A külföldi reakció gyors volt. Az USA-ban előzetes lefoglalásba helyezték a nyugdíjalap ottani vagyonát az argentin kötvénytartók javára, amennyiben ezek nálunk állami kézbe mennének át. E gazdasági és politikai helyzet következményeként a nemzetközi kockázat-osztályozó szervek immár a minimálisra fokozták le Argentína megbízhatóságát.

Hogy miként és mikor csillapodnak le a pénzügyi cunami hullámai, azt még pontosan a legkiválóbb szakértők sem tudják előre jelezni. A közgazdaság társadalmi és a szellemtudomány jelenségei nem mindig tükrözik vissza a racionális vagy egzakt tevékenységeket. Ez esetben **valószínűleg egy mélypont elérése után hosszabb lelassulás következik**, amelynek felgyorsulása több országtól - főleg Kínának a jelenlegi globális növekvést előidéző mozdonyától - is függ.

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

A „nagy tócsa” túloldalán:

Az uruguayi szomszédoknál

(Képanyag köszönet Jankovics K.)

Buenos Airesből Montevideóba többféleképpen el lehet jutni. Én a hajóutat választottam. Mivel korábban kellett egyedül kiindulnom a kikötőbe, aggódó barátnőim megszervezték indulásom körül mindent: Judit leszerződött egy telefonon hívható taxit - (ami szintén egy igen jó buenos-i találmány: az egyenesen a lakásról telefonon hívható és azonosítható *remise*-autó), és Hapci már előző este autóval körülvitt a kikötőben, pontosan megmutatva, hogy honnan indul a *buquebus*, tehát így fél-analfabéta barátnőjükkal valóban semmi baj nem történhetett - és nem is történt.

A *buquebus*, azaz hajóbusz, úgy néz ki kívülről, mint valami rakéta, ami a vízen úszik. Ahogy beszáll az ember, hatalmas ülőteret találja magát. Az ülések kényelmesek; elől van bár, hátul adómentes áruval tömött üzlet, stb. Miután kiúszott a hajó a kikötőből és eltűnt a part, látni már semmi mást nem lehet, mint a hatalmas vizet minden oldalról.

Az hajóút 3 óra a két főváros között. Nekem volt egy remek könyvem, amit Judittól kaptam. Így észre sem vettem, hogy a hajó himbálódzott, és csodálkozva vettem át a pincértől a kis plasztik zacskót, amit kiosztottak, mert hátha valakinek felfordul a gyomra - de ez azért túlzás volt. Szép lassan beúszunk a montevideói kikötőbe, nagy csodálkozásomra egy hosszú sor komor, szürke terepszínű hadihajó mellett!

Alighogy kiléptem a buquebusból, rögtön megláttam **Jankovics Karcsit**, aki ott várt rám a kijáratnál. Örömteli viszontlátás - jó érzés ám, ha az embert egy vadidegen országban, ahová életében először érkeznek, egy magyar barát várja!

Karcsi mindenek előtt mindjárt Montevideo városát mutatta meg. Rám egy nagy mezőváros benyomását tette. Alig vannak felhőkarcolók. Fák szegélyezik az utcákat. Éppen ezért Montevideo igen barátságos. Karcsi büszkén mutatta meg a két magyar teret. Az egyik Kossuth Lajos mellszobrára van egy oszlopon. Ez a **Kossuth tér**. Ahogy Karcsi elmondta, a tér tisztán- és karbantartását egy szomszédos bank vállalta el! A másik, **Budapest** nevű térnek még nincs is pártfogója, mégis tiszta volt és rendezett.

Aztán végighajtottunk a tengerparton. Ez igen szépen ki van építve. Csinos, magas épületek, gondolom hotelek és kibérelhető lakások turisták számára és szép villák, amik meg valószínűleg a tehetősebb családoké. Amit nagyon szellemesnek tartottam, hogy a vízparti járdán ezerméterenként kilométerjelző tábla állt. Mikor az öböl végére értünk, a 20.000-es tábla jelezte, hogy íme itt **20 kilométer hosszú strand**, tehát fürdőlehetőség van. Hát ez azért nem akármilyen. Bár az idő nem volt nagyon jóindulatú, mert szürke volt az ég és szemerkélt az eső, de én tökéletesen hozzá tudtam a napsugarat képzelni a 20 kilométeres vízparthoz.

Karcsi akkor gyorsan még a Magyar Otthont is megmutatta, ami 1936-ban létesült. Igen praktikusnak nézett ki a magyar események lebonyolításához színpaddal, nagy és kisebb termekkel, bárral, kis könyvtárral, irodahelyiségekkel, számítógéppel.

Utána Karcsi kihajtott a városból, közben **Karnics Margit** nénit, édesanyja barátnőjét felvéve. Nemsokára meg is érkeztünk a **Jankovics tanyákra**. Egymás mellett lakik az egész család, külön kertek házaikban: a három fivér **Gyuri**, **Karcsi** családotól, **Dani** és az özvegy mama, **Jankovicsné Rettich Irén**.

b.-j.: Jankovics Daniel, Rettich Alejandro, Rettich Gustavo, Rettich Susana, Herencsár Viktória, Berces András, Szabó Gábor, Rettich José, Gaál László

A barátságos konyha-szoba akár Magyarországon, a Dunántúlon lehetett volna, annyira magyarrá tette az, hogy volt egy nagy konyhaasztal a konyha közepén. (Igen, a mi modern konyháinkban minden van, csak asztal nincs a közepén. Éppen ezért sokkal többet járunk körbe-körbe a konyháinkban, mint itt, ahol csak egy-egy lépés választja el a kályhát, szekrényt a munkasztaltól, ami mellé le is lehet ülni krumplipucoláshoz, salátakészítéshez, és természetesen beszélgetni is...)

Irén és Margit tökéletesen beszélnek magyarul és egy igen jó beszélgetés alakult ki sorsaikról, uruguayi életükről, sőt még a magyar történelemről is. Irén örömmel közölte Karcsival, hogy **Maxit** (Karcsi fiát, Irén unokáját) éppen most hallotta a magyar rádióadásban! Igen, **Montevideóban még magyar óra is van a rádióban!**

Nemsokára megérkezett Dani, behozta az udvarról a parázson sült csirkéket. A nagyszerű ebédre csak Karcsi felesége maradt le, mert ő még nagyban sütötte a csodálatosnál csodálatosabb süteményeket, beigliket az aznap esti Szent István ünnepélyre.

Az ünnepélyre a délelőtt látott Magyar Otthonból egy 5 csillagos éttermet varázsoltak. Lassan érkezett az ünneplő közönség. Mindenki igen elegáns volt. A ritkán látott barátok, először egymást ölelték meg, s csak aztán ültek le a szépségesen, virággal és gyertyákkal díszített, előre foglalt asztalaikhoz.

Az ünnepélyt az uruguayi és magyar himnusz eléneklésével kezdték. Az uruguayi himnusz igen melodikus, egy harcias refrénnel. Ahogy utólag megtudtam, az **uruguayi himnusz zenéjét egy erdélyi ember, Debály Ferenc József szerezte**, valamikor az 1800-as évek elején! Majd **Hausmann Mártha**, az Uruguayi Magyar Otthon elnöknője köszöntötte a megjelenteket. Elmondta, hogy ez a mai ünnep Szent István tiszteletére és emlékére van. Utána **Polák Zoltán** (volt magyar konzul a Buenos Aires-i nagykövetségen. Szerk.) magyarul és **Fork Santiago**, volt néptáncos spanyolul mondta be a programot. Fork Santiago megalmlítette, hogy több külföldi vendég is van jelen, és amikor elhangzott a nevem: „*Piller Éva São Paulóból*”, a közönség elkezdett tapsolni. Jankovics Irén odasúgta nekem: „*Állj fel!*”. Fel is álltam, meghajoltam minden oldalra a tapsoló közönség felé, utána pedig leültem, és villámgyorsan elkezdtem tünődni. *Mi ez? Ki ismer engem Montevideóban, és miért tapsoltak meg az emberek?* De aztán rögtön rájöttem:

Uruguayból a **IX. Dél-amerikai Magyar Néptáncfesztiválra** az uruguayi táncsoportban táncoló fiatalok **szülei és nagyszülei is átjöttek São Paulóba**. Ott több közülük a Magyar Ház melletti hotelben szállt meg. Természetesen a néptáncfesztivál mindkét estéjén ott ültek a közönség soraiban, és drukkoltak a **Tündé kertnek**, amelyikben a nagyok, a **Jankovics fiúk, Fork Guillermo és Fork Virginia** táncolt, és a **Szivárványnak**, amelyikben a fiatalabbak, **Lucia, Luis és Martín Ecker** szerepelt, akiknek a Moldvai csángó táncát különösképpen megtapsolta a közönség.

Az uruguayi táncsoportok igen sikeresen szerepeltek São Paulóban. A táncosok és szülei is jól érezték magukat ott, ami nem utolsó sorban a Néptáncfesztivál jó szervezésének, zökkenésmentes lezajlásának is köszönhető. Uruguayi vendégeink szeretettel gondolnak vissza brazíliai tartózkodásukra. Tapsuk a kellemes São Pauló-i napok emlékének szól és a São Pauló-i vendéglátóknak, ugyanakkor a szervező Pántlika és Zrínyi táncsoportnak üzent.

A montevideói Szent István estén viszontláthattam **Herencsár Viktória** magyarországi cimbalomművésznőt, ami azért is volt nagyszerű, mert itt jobban láttam és hallhattam fenomenális játékát, hiszen az argentínai Cserkészbálon erre nem volt alkalmam.

Kicsit fáj a szívem, amikor az est következő számaként egy remek kisgyerek-csoport egy nem nekik való műtáncot adott elő, mert ennek a majdnem 30 gyereknek meg lett volna hozzá a tehetsége. Milyen jól állt volna nekik, ha egy magyar népi gyermekjáték-sorozatot járnak el, amit az olyan országokban, ahol működik magyar cserkészlet, a kicsik oly meghatóan, eredetien és aranyosan adnak elő!

Jankovics Maxi (gyermekcsoport)

Herencsár Viktória cimbalomművésznő a virtuozitását telt ház előtt mutatta be

Az Uruguayi Magyar Otthon tágas nagyterme

Az ünnepi programot természetesen a **Szivárvány** és a **Tündé kert** táncsoportok fejezték be. Majdnem hihetetlen, ahogy ennek a két táncsoportnak sikerült hűen visszaadni a IX. Néptáncfesztivál hangulatát, ahol pedig 8 táncsoport járta a fergeteges nagy finálét! Becsuktam a szemem, és a São Pauló-i IX. Dél-amerikai Magyar Néptáncfesztivál fináléja **koreográfusának, Timár Böskének** üzentem gondolatban: *Böske, Te is jelen voltál Montevideóban szeptember 6-án!*

Gyermekcsoport

Tündé kert

Tündé kert

Ezzel véget is ért montevideói, hallatlanul gazdag másfél napom. Újra a buquebusban ülve és a végláthatatlan vízbe bámulva, elgondolkoztam. Megismertem ezt a kis magyar szigetet, ahol egy maroknyi, már részben Montevideóban született magyar származású ember, akiből időnként csak páran jutnak el Magyarországra, ébren tartja a magyar érzést, a ragaszkodást egy soha nem látott országhoz, amelynek népét jóformán csak a népitáncokból ismeri.

Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól

Így élünk, éldegélünk...

... (levélrészlet Magyarországról)

Jóformán ki se hevertük a pártviszállyokat, házkörüli botrányokat, nyakunkba szakadt a világválság. Pedig azzal bízattak bennünket, hogy ez nekünk meg se kottyán. (*Mintha ez ismerős lenne nekünk... Szerk.*) Aztán egyszer csak a Forint elkezdett zuhanni, és a bankárok magyarárzkodásba fogtak.

A külföldről jövő hírek pedig arról szóltak, hogy Izland után Magyarországon fog bedőlni a pénzügyi rendszer. A kisember - aki örül, ha munka után hazafelé menet meg tudja venni a kenyeret és jut még egy fröccsre - csak fejét forgatta: hogy akkor most mi is történt?

Sok idő azonban nem jutott a szemlélődésre, mert eljött október 23-a, Nemzeti ünnepünk! Ez az ünnep azonban már nagyon lehangoló ünnep.

A volt kommunistákról tudjuk, hogy számukra október 23-a fogcsikorgató, kényszerű szereplés. Az egykori üldözötteknek pedig mélységes szomorúságot jelent ez a „semmilyen állapot”. Nem is csoda, hogy sokan azt kérdezték: akkor mi is volt 1956. október 23-án? Forradalom, vagy ellenforradalom? S valóban: a rendőrautók, a kordonok, a beléptető kapuk, a motozások, az igazoltatások, a gyilkos tekintetű „ismeretlen belügyesek” megtették hatásukat. Akinek módjában állt, elhagyta a fővárost. Budapest úgy festett, mintha pestisjárvány dülne. Gyurcsány miniszterelnök és társai egyedül voltak jelen a reggeli zászlófelvonáson. A katonai tiszteletadást csak messziről, esetleg távcsővel lehetett nézni. Majd ugyanilyen módon koszorúztak. Sólyom László köztársasági elnök Erdélybe utazott, az erdélyi magyarokhoz. Ott még lehet ünnepelni...

Este az Operánál már betontorlaszok, vaskordonok és rendőrsorral biztosította a nagyérdemű közönségnek a biztonságos be- és kivonulást. Így, ilyen hangulatban telt el az ünnep. Hangulatát tekintve elmondhatjuk: ez a mostani ünnep felért az oroszok bevonulásának hangulati élmenyével...

A világválság azonban már dörömbölt az ajtón. Gyurcsány miniszterelnök összehívta a nemzeti csúcst, ahol minden fontosnak tartott ember megjelent. Álló nap tanácskoztak, együtt ebédeltek, majd újra tanácskoztak. Sok és hangzatos bölcs dolgokat mondtak, amit röviden úgy lehetne összefoglalni, hogy a kormánypártiak egy nagy nemzeti összefogást szorgalmaztak, miszerint most, innen kezdve már csak a jövőre kellene koncentrálni. Az ellenzékiek pedig azt forszírozták: „Hogy jutottunk idáig?” Estére a két tábor álláspontja egy hajszálnyit sem közeledett egymáshoz, és a nemzeti csúcst úgy elmúlt, mint a farsangi vígadalom: fáradtan, álmosan.

A két ideológiai irányzat - ha szabad erről ilyen összefüggésben beszélni - a médiákban élt tovább, miközben egyre aggasztóbb beszámolókat kaptunk a válság következményeiről, külföldről is, hazulról is. Érdekes módon a válság a legfejlettebb régióban, Nyugat-Dunántúlon mutatkozott meg először. A Ford, az Opel autógyárak felfüggesztették a termelést. Zala megyében csődbe jutott egy baromfi feldolgozó cég. Több tízezer pulyka kint maradt a termelőknél, akik már képtelenek voltak az állatokat etetni. Első nekifutásban több százat kerültek az utcára, de kis késéssel hasonló hírek jöttek más megyékből is, főleg a még pislákoló textiliparból és az építőiparból. A pánik hatására a vezető részvények 20-25%-ot estek néhány nap alatt. Miniszterelnökünk a pénzügyminiszterrel együtt Brüsszelbe utazott, majd szélsebesen hazajöttek és bejelentették a „jó hírt”: Kapunk kölcsönt!

Ha minden igaz, akkor a Nemzetközi Valutaalap (IMF) 15,7 milliárd dollárt,

az Európai Unió 8,1 milliárd dollárt, a Világbank pedig 1,3 milliárd dollárt hajlandó kölcsönadni. Vagyis: megint pénz áll a házhoz. Folytathat a tanulmány-írásos korszak... Újra be lehet borítani a Lánchidat gyeptszőnyeggel. Egy napra. Százmillióért. Akár többórás tűzijátékokra is futja majd. Melegfeszítvály is lehet rendezni. A tanácsadó cégek is dörzsölhetik a kezüket. Van pénz! Úgyhogy újra a siker küszöbén állunk... A liberális média legalábbis úgy adja elő a történeteket, hogy sikeres diplomáciai munkával sok pénzhez jutottunk...

Majd elkezdődött a lakosság felkészítése, mondván: jó, jó, igaz, hogy adnak sok pénzt, de meg kell húzni azért a nadrágszíjat, mert valamiféle feltételekhez kötötték ezt a temérdek dollárt. Ebből kifolyólag kezdenek befagyasztják a béreket a közszférában. Lecsipegetik a nyugdíjakat, és a minisztériumokban is kevesebb lesz a jutalom... Arról senki se beszélt, hogy az eddigi teljesítményért miért volt jutalom? Arról se szólt senki, hogy miként transzformálódik majd tovább és tovább ez a megszorítás a fogyasztói árakba, a kenyéren át a babapüderig...

Az ellenzéki média is rádőbölt az új mesterfogásra: arra, hogy most aztán mindent a világválságra lehet fogni. Arról kezdődött el a diskurzus, hogy ha mindennek a világválság az oka, akkor miért nem szaladtak a románok, a csehek, a horvátok, a lengyelek Brüsszelbe? Hogy a csudába van ez, hogy bennünket terít le a válság, amikor arról szolt a kormányzati propaganda, hogy *dübbörög a gazdaság!* A pannon puma ugrani készül?

Egyre több oldalról kérték: mondanák már meg, hogy milyen feltételekkel és mennyi időre, milyen kamatokkal kapjuk a rekordösszegű segítséget? Erről azonban a kormány, nemzeti érdekekre hivatkozva, nem volt hajlandó információt kiadni, s olyan magyarzáttal álltak elő, hogy erre a pénzre csak biztonsági okokból van szükség... Lehetőség szerint nem fogjuk felhasználni...

Az ellenzék azonban nem hagyta annyiban a dolgot, kijelentve azt: joguk van tudni, hogy mit kotyvasztottak össze a Valutaalappal. A sok lármázásra nagy nehezen meghívták az ellenzéket is egy tájékoztatóra, de aláírtak velük egy titoktartási nyilatkozatot. A miniszterelnök pedig bevallotta, hogy államcsőd előtt állt az ország, ezért van szükség az IMF beavatkozására.

Aki járt már Magyarországon az tudja azt, hogy az efféle titoktartások annyit számítanak, mint learatott búzamezőnek az öntözés. Jóformán még véget sem ért a tanácskozás már a szél is azt fújta, hogy az IMF-kölcsönből azon nyomban 600 milliárd forintot át kell adni a Magyarországon működő külföldi bankoknak, bankkonszolidáció címén. Magyarán: 600 milliárdot rögtön vissza kell tenni az IMF leányvállalatainak a zsebébe! Az adósságtörlesztését pedig kereken és pontosan a 2010-es választások után kell megkezdeni. A kölcsön futamideje pedig 5 év! Vagyis: az elkövetkezendő kormánynak már kész a halálos ítélete...

Az ellenzék jóformán alig kapott levegőt, és a közhangulatban izzott a feszültség. A szakszervezetek sztrájkokat emlegettek. Néhányan forradalmi jóslatokba fogtak. Kétszáz moszados ember érkezett Budapestre és bekvártélyozta magát egy szállodába. Hogyan? Mire föl? Ki küldte őket? Miért jöttek? Egy betű nem sok, de annyit se írtak az esetről a vezető lapok, és hallgat az elektronikus média.

Levegőben volt az, hogy itt most egy villámhárítóra lesz szükség. A cigány-magyar ellentét itt már nem elég. Ilyen időben befelé nem szabad feszíteni a húrt. Valami másnak kell történnie, ami lefoglalja a forrófejű magyarokat. Erre

Székács Miklós:

Somorjai Gábor: egy sikeres magyar tudós

Az American Chemical Society minden évben egy vegyészre tünteti ki a Priestley díjjal, amelynek a nemzetközi presztízse felér a Nobel díjjal. Három éve az akkor már Nobel-díjas Oláh György kapta meg ezt a kitüntetést, amelyet Joseph Priestleyről, az oxigén felfedezőjéről (1774) neveztek el. Meglepőnek tűnnek, hogy idén újra egy magyar tudós, **Somorjai Gábor** kapta ezt a díjat, de az ő életmunkája alapján ez egy teljesen megérdemelt kitüntetés.

Somorjai Budapesten született 1936-ban és ott járt középiskolába. Osztályellenesnek nyilvánította ugyan családját a Rákosi-rezsim, de jó sportoló lévén elérte, hogy felvegyék az egyetemre. Történelmet szeretett volna tanulni, de a szülei rábeszélésére kémiára iratkozott be a Műegyetemre, mert ebben a karrierben több megélhetési lehetőség mutatkozott. Itt ismerte meg jövőendő feleségét, Káldor Juditot. 1956-ban végezte utolsó évét, és felhasználta a forradalom utáni napokat arra, hogy menyasszonyával elmene-küljenek a szovjet által ismét megszállt Magyarországról. Kijutottak az Egyesült Államokba, itt jó jegyei alapján sikerült bejutnia a kaliforniai Berkeley egyetemre, ahol megszerezte a doktori diplomáját, és egyúttal meg is házasodott.

Elete nagy részét a tanításnak és kutatómunkának szentelte, és ő lett a **felületi kémiának** a legelismertebb nemzetközi szakértője. Több mint 1000 tudományos munkát és három tankönyvet adott ki, 350 doktorátusi kandidátusa volt Berkeleyben, akik a világ sok egyetemén terjesztik ezt a rendkívül különleges tudományágat, amely alapvető fontosságú a modern élet sok jelenségének a megvalósításához.

Somorjai Gábor elnyerte az American Chemical Society legmagasabb kitüntetését, a Priestley érmet

Általános megítélés szerint Somorjai nullából fejlesztette ki a kémiának ezt az ágát, amely csak egy-két atom vastagságú felületi bőr megteremtésével óriási anyagdarabokban kelt reakciókat. Ez a katalitikus folyamatok jobb megértéséhez vezetett, és ezen alapszik olyan különböző felületi interakciók megértése, mint az adhézió, sűrűlódás, csúsztató- és kenőanyagok működése vagy az anyagkopás magyarázata. Mindezt az ismeret nemcsak fontos ipari anyagok, mint acél, fűtőanyagok, nagyon komplikált és sokszor addig elő nem állítható szerves kémiai vegyületek gazdaságosabb termelésére lehet felhasználni, hanem pl. autógázok kiömlésére vagy a csökkentésére vagy a jég felületének a tanulmányozására, amely komoly érdeklődést kelt a téli sportok elemzésénél is.

Ez a neves tudós, aki 52 évvel az Egyesült Államokba való megérkezése után még mindig Gábor Somorjainak írja a nevét, nemrég ünnepelte az aranylakodalmát. Lánya Nicole szintén kémiában doktorált és veje a Berkeley egyetemen kémiaprofesszor.

A fontos szaklap, Chemical & Engineering News a címlapján közli Somorjai fényképét, és egy róla szóló 16 oldalas cikket így címezi: „*A felületi tudomány bölcsé*”. Somorjai pedig az elismerést elfogadó beszédét így fejezte be: „Kiváltságos vagyok, hogy a tudomány ilyen háttérterületén tudtam úttörő munkát végezni. Tervem a tudománynak élni, addig, amíg az életem tart.”

...GYORSPOSTA...

- Az október 23-i nemzeti gyásznap alkalmából az 1956-os forradalom és szabadságharc utáni akasztásokat és a szovjet megszállás kezdetére emlékeztek országszerte.

A konszolidált Kádár-korszak sem feledtetni velünk „az eredet bűnét”, az 1956-os forradalom és szabadságharc utáni akasztásokat, a gyilkosságokat és a halottakat - mondta **Pokorni Zoltán**, a XII. kerület polgármestere, a Fidesz alelnöke.

- Elkészült a **Nemzetközi Valutaalap** irányításával kidolgozott, Magyarországnak szóló nemzetközi hitelcsomag, de a részletek nem ismertek. Gyurcsány Ferenc tanácskozássra hívta a parlamenti pártok képviselőit. A Fidesz szerint Magyarország gazdasági értelemben tíz évet lépett vissza.

- **George Pataki**, a magyar származású észak-

amerikai politikus (*New York állam kormányzó 1995-2006. Szerk.*), az adócsökkentést említette, mint a válság egyik ellenszerét. Szerinte nem lehet megjósolni, hogy meddig tarthat a pénzügyi krízis. A pártpolitikai kérdéseket most félre kell tenni, és abban kell reménykedni, hogy megválasztott Barack Obamának nagy ívű elnöksége lesz.

- **A pécsi Pannon Volán Zrt. Bartók Béla Férfikara** (köztiünk is jártak, a Hungáriában! Szerk.) megvédte olimpiai bajnoki címét a grazi kórusolimpián.

- **Ivan Gašparovič** szlovák államfő nyilatkozata szerint a szlovákiai magyarok lélekszáma nem ötszáz ezer, hanem ca. 300.000-ig terjed. A legutóbbi, 2001-es népszámlálás hivatalos adataival összevetve a szlovák elnök az 520.528 magyar nemzetiségű állampolgárnak csaknem a felét nem vette számításba.

(Forrás: MNO, hírTV, portfolio.hu, Erdély.ma, 08.okt.-nov.)

akár fogadást lehetett volna kötni. - S jött a dunaszerdahelyi futballmérkőzés.

Dunaszerdahely a Duna szlovákiai partján fekvő csodálatos kisváros. Gondozott, takaros házaiban döntően még mindig magyarok élnek. Valami csoda folytán túléltek az 1947-es „lakosságcserét”. Futballcsapatuk bejutott a Szlovákia felső ligájába, s a dunaszerdahelyi csapat a pozsonyi Szlován csapatával bajnoki rangadóra készült. A mérkőzésre Magyarországról is és Szlovákia több magyarok lakta városából is futballdrukkerek és egyéb „jóemberek” érkeztek...

A megromlott szlovák-magyar viszony miatt sejthető volt, hogy ezen a mérkőzésen többről lesz szó, mint barátságos labdarugó mérkőzésről. Ezért Magyarországról rendőröket és (feltehetően) nemzetbiztonsági tiszteket is küldtek. A magyar rendőrök előzetes értesítés alapján utaztak, s felvették a kapcsolatot a szlovák kollégáikkal.

A mérkőzés kezdetére a magyar szektorban a balhások kifeszítették a Nagy-magyarországot ábrázoló transzparenst, amin ugye Szlovákia nem létezik... Teli torokból zúgott a „Ria-ria, Hungária”-

rigmus, noha szlovák csapatokról szolt a történet. Így folyt ez közel tizenöt percig, amikor a szlovák rendőrök megrohmozták a magyar szektort, és akít értek ütöttek-verték. A verés olyan jól sikerült, hogy egy tizenéves dunaszerdahelyi fiút újra kellett élesztetni és mentőhelikopter vitte Pozsonyba. Életét sikerült megmenteni, de valószínűsíthető, hogy maradandó károsodásokat szenvedett. A mérkőzést félbeszakították, majd folytatták, és a Szlován csapata nyert...

Aznap este Budapesten a szlovák követség előtt spontán tüntetés kezdődött, ahol elégették a szlovák zászlót. „Ismeretlenek” több, szlovákok által is lakott magyar faluban befestették a szlovák feliratú helyiségtáblát. Az európai sajtó már szlovák-magyar viszályról ír, nem téve különbséget szlovákok és magyarok között. Kívülről nézve ez bizonyára így is látszik.

Senki sem gondol az előzményekre, s arra, hogy valójában mi is (és miért) történt. Mindenestre nem unatkozunk. Van miről beszélni Magyarországon. Így élünk, éldegélünk.

Barkuti Jenő

Figyelem: 2008. december 26-tól január-február hónapokban a HKK kölcsönkönyv- és levéltár fölfüggeszti ügyfél-fogadási tevékenységét. 2009. március 6-án újból fogad péntekenként, 19 és 21 óra között. Sürgős esetekre telefon: 4798-2596, Kádárné Anikó

A Hungária 35 éves lett!

A 3 magyar Egyesület fúziójából 1973-ban létrejött Hungária Magyar Egyesület az olivosi székhelyén november 8-án díszvacsora keretében ünnepelte fennállásának 35. évfordulóját. Az épületet mai mivoltában a Magyarországról frissen érkezett **Földes Ferenc atya** szép szavakkal szentelte be.

A nagyteremben összegyűlt 80 fős közönséget jelenlétével megrésztelte a magyar külképviselet részéről **Józsa Mátyás** nagykövet és **Drexler András** 1. tanácsos, feleségük kíséretében. A zsbongás lecsitultával **Zöldi Márton** elnök köszöntötte őket, majd **id. Zaha Sándor** a nála megszokott finom szellemességgel és nyílt humorral élő tanúként emlékezett vissza a hősidők szereplőire és körülményeire. Végül **Zombory István** üv. alelnök vetített képei igyekeztek néhány régmúlt eseményt, kiemelkedő pillanatot elénk tárni.

A társaság jól érezte magát - hogy is lehetne másképpen, hiszen mindnyájan ismerik egymást, mindenki mindenkinek barátja, vagy nem, a megszokott arcokat látja maga körül, mindig talál témát a „megtárgyalásra”. Az alapító tagok nagy zöme már elhunyt, és alkalmasint enyhén csodálkozva szemlélték az utódaik által kifejtett eme iparkodást a fáklya továbbvitelében. Legyünk megnyugodva: elnézően teszik ezt, hiszen ahonnan ők lenéznek, ott béke van, egyetértés - és sok szeretet. (HKZS)

(l. továbbá 7.o. és HUF1 I.o.)

Nehéz téma - ügyesen előadva: Egy csodálatos találmány: a kromatográfia

Keve Miklós vegyész mérnök október 4-én a Magyar Irodalmi és Kultúrtársaság rendezésében a Szent László Iskolában tartotta a folyó év utolsó, vetített diaprojektív képekkel gazdagított előadást.

A **kromatográfia** egy laboratóriumi elválasztó eljárás, amely egy kevert anyagban feloldott organikus vegyületeket egymástól szétválaszt, mégpedig kettős céllal: egy mintát analizálni, vagy egy anyagot kémiai tisztán előállítani.

A módszer fontos előnyei: csupán néhány mg (esetleg előnyös esetekben pár µg) vizsgálati anyag elegendő az analízis sikeres elvégzéséhez; továbbá, az eljárás nem anyag-romboló, tehát a kromatográfiai elválasztás alatt nem történik a mintában kémiai átváltozás.

A legfontosabb alkalmazási tere a gyógyszer-, élelmiszer- és a kozmetika-ipar, legyártott cikkek minőségellenőrzése, valamint környezetvédelmi, biokémiai és általában egyetemi laboratóriumokban végzett kutatási munkánál található. (JN)

OLVASÓLEVELEK...

Folyt. a 2. oldalról

Kedves Zsuzsól!

Mint mindig, élveztem Kurucz László szellemes cikkét az operahősök haláláról, de nem csoda, hogy az említett Sznegorutcska meghal egy napsugártól, hiszen ő a **Hóleány**, aki a tavasz jöttével elolvad. Először **Csajkovszkij** írt erről a témáról zenét és haragudott is **Rimszkij-Korszakovra**, hogy ebből később egy operát szerzett. Csak az lepelt meg, hogy Kurucz nem említette meg a nagy magyar operaszerzőt, **Erkel Ferencet**, hiszen a **Bánk Bánban** Gertrudot meggyilkolják, Melinda öngyilkos lesz, **Hunyadi Lászlót** lefejezik, **Dózsa Györgyöt** (amelyet a Budapesti Opera több mint 100 év után nemrég felújított a nekünk jól ismert Csák Józseffel a címszerepben) pedig megsütik és felnégyelik. De hát mindent nem lehet egy cikkbe bepréselni, és az író joga, hogy hogyan állítja össze az anyagot.

Székasy Miklós

50 éve halt meg Dr. Lumniczer Sándor

A Lumniczer név orvosi körökben igen jól cseng Magyarországon és Európában egyaránt, hiszen 200 év alatt jeles képviselői beírták nevüket az orvostörténelembe.

Lumniczer István (1747-1806), Pozsony város főorvosa nem mint ilyen lett európai hírnév, hanem kedvtelésből végzett botanikai kutatásai miatt. **Lumniczer Sándor** (1821-1892), Semmelweis kortársa és barátja, a magyar plasztikai sebészet megalapítója. Az 1848/49-es szabadságharcban Görgey mellett állt, ő volt a hadsereg egészségügyi főnöke. Munkássága tisztán áll előttünk, mert néhai Antall József orvostörténész monográfiát írt életéről. **Lumniczer József** (1863-1921) az Erzsébet kórház főorvosa volt, fel találója a róla elnevezett **Lumniczer fogónak**, amelyet a mai napig az egész világon használnak. Fia, Édesapám, **Lomniczy-Lumniczer Sándor**, (1896-1958) 1914-ben beiratkozott a Pázmány Péter Tudományegyetem Orvosi Karára. 1915-ben bevonult katonának. A háborúban tanúsított magatartásáért a Vitézi Rend tagja lett. Nevét **Lomniczy-re magyarosította**, majd kormányzói engedéllyel kettős nevet használt.

1921-ben avatták doktorrá. 1939-1945 között a kassai Állami Kórház sebész főorvosa volt. A II. Világháború végén a Róbert Károly körüti Állami Kórház sebészeti osztályának vezetésével bízták meg. Ott dolgozott haláláig.

Kiváló tudósorvos, kora legnagyobb sebészei közé tartozott, aki jelentős tudományos munkát is végzett. Betegeiért igen nagy felelősséget érzett. Nemcsak a sikeres műtét elvégzése lebegett a szeme előtt, hanem a beteg utókezelése és rehabilitációja is. A műtétekért pénzt soha el nem fogadott. Furcsa ezt leírni, de szegényen halt meg, házán és öreg kocsján kívül semmije sem volt.

Világhírű sportember volt. Egyetemista korában vett először puskát a kezébe és lett **koronglövő**. Rövid idő alatt a világ legjobbjai

közé küzdötte magát. 1929-ben Stockholmban és 1933-ban Bécsben aranyérmet, majd 1939-ben Berlinben világ bajnokságot nyert.

A bécsit olyan világrekorddal nyerte meg, hogy azt 25 évig senki sem tudta túlszárnyalni. Ezenkívül több nemzetközi viadal győztese volt és évtizedeken keresztül a világ-ranglista legjobbjai között szerepelt.

Szenvedélyes vadász volt, szívesen látott vendég az ország legjobb vadászterületein. Horthy híres gödöllői vadászatainak egyetlen „civil” vendége volt. Sajnos korán, életének 62. esztendejében az örök vadászmezőkre távozott. Emlékét Gödöllő város tisztelegéssel őrzi, utcát neveztek el róla, és emléktáblát helyeznek el újjáépített lakóházán.

50 évvel halála után, **2008. szeptember 26-án** a Magyar Orvostörténeti Társaság, Gödöllő Város Önkormányzata, a Dr. Lumniczer Sándor Alapítvány és a Gödöllői Lokálpatrióta Klub közösen Dr. Lumniczer Sándor emléknappján kiállítással egybekötött tudományos ülést rendezett. Védnöke: Dr. Víz E. Szilveszter, a Magyar Orvostörténeti Társaság elnöke volt. Az emlékkiállítást Dr. Krassay László, Gödöllő alpolgármestere nyitotta meg és Dr. Gémesi György, Gödöllő polgármestere köszöntötte a résztvevőket.

Az elhangzott előadások a Lumniczer család felmenő tagjait ismertették és méltatták. Az én feladatom volt mint fia: ecsetelni, hogyan emlékezem Édesapámra? Előadásomban befejező gondolatként az „egészség” szót elemeztem. A teljességet, az egészséget csak akkor lehet elérni, ha az egyén lelki, szellemi és testi állapota összhangban van. Sok kiváló tulajdonsága mellett ennek elérése volt Édesapám hivatásának legszebb eredménye, mert a három állapot egyeztetésével számtalan betegnek adta vissza **egészségét**.

Lomniczy József

(Összeállítva Dr. Makra Csaba, a Dr. Lumniczer Sándor Alapítvány Kuratóriumának elnöke irásának és saját emlékeinek alapján)

A **Valentín Alsina-i Dalkör** november 2-án ünnepelte keletkezésének 73. évfordulóját a szokásos vidám ebéddel. Volt ének, tánc - és az elmaradhatatlan jó eledel! Gratulálunk a neves Egyesületnek az újabb jó hangulatban eltöltött, sikeres eseményhez! (Képanyag köszönet Jakab N.)

Soha nem hiányoznak a szép népviseletek sem!

- **Dobosi Szabó Anikó** naiv-festőművésznő pártfogónk jóvoltából újból rádöbbenünk, hogy mindnyájunk életének elengedhetetlen kelléke a szeretet.

- A Magyar Köztársaság nagykövetségén **Zombory István** 80-személyes borkóstolót szervezett magyarországi pincéjének termékeivel a diplomáciai kar, borszakértők, vendéglősök, helybeli borászatok és a szaksajtó képviselői előtt. A házigazdákon, **Józsa Mátyás** nagykövet és **Drexler András** 1. tanácsos házaspárokon kívül **gr. Keglevich Miklós** képviselte a magyarokat.

- **Fóthy Istvánné, Balogh-Kovács Judith** visszaérkezett másfél hónapos útjáról, miután meglátogatta Magyarországon lányát, **Erzsébet-Lumpit** az ottani unokákkal, majd Németországban **Zsófi-Tukuhoz** sietett, hogy jelen lehessen a 2. kisfiú születésekor. **Sterné Fóthy Tuku** szép, egészséges kisfiúnak adott életet november 1-jén. Köszöntjük **Eduardot**, és gratulálunk! (HKZS)

Stern Leo bemutatja újszülött kisöccsét, Eduardot

BÚCSÚ

Erdey Zoltán 1925-2008

Hosszú szenvedés után elhunyt Buenos Airesben a kolónia egyik legértékesebb, legműveltebb tagja.

Kiváló tanulóként érettségizett a benecseknél, majd a háború vihara Párizsba sodorta, ahol bizony mindenki keserves munkával kereste meg a kenyerét. Érdekes módon találkozott néhány nőtlen fiatalember egy kis hotelben, ami most is épp úgy áll, mint 60 évvel ezelőtt. Bajkó Lajos, Molnár Imre, Erdey Zoltán és e sorok írója álmodozott egy szebb magyar jövőről. Különös módon mindannyiuk később itt találkozott Argentínában.

Erdey Zoltán nagyon aktívan vett részt az akkor megalakuló Centro Húngaro ifjúsági részlegében; írt, rajzolt, szavalt, agitált, és mindnyájan azt reméltük, hogy ez csak egy átmeneti állapot. Később egy csőhuzagoló céghez lépett be, hosszú évekig dolgozott. Gyakran lehetett olvasni cikkeit a magyar újságokban. Nyugdíjaztása után kezdett komolyan betegeskedni, számos operáción esett keresztül, míg pár héttel ezelőtt a csendes, jó humorú Zoltán is elhunyt.

Nemcsak Németországban élő fia és itt élő felesége gyászolják, hanem sok barátja is, akik még közelebről ismerhették.

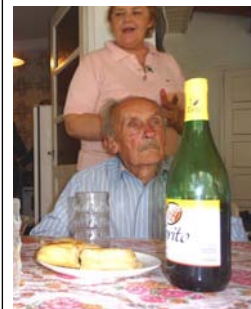
Kurucz László

Mar del Plata-i híradás

Október 12-én újból igen hangulatos összejövetelt sikerült szerveznünk a Mar del Plata-i magyarokkal. Nagyon finom csirkeételet készített **Dancs Zsuzsi, Ana Doma** pedig frissen hozta a lángost, és mindenki hozzájárult itallal és édességekkel.

A vidám társaság rendszeresen összejön. Szerző bal első Fotó Siklósi

A csoport doyenje, Barczikay Tamás Gfoto.org

Így jó humorral, hol beszélgetve, hol falatozva múlt el egy nagyon szép vasárnap délután.

Jelen voltak:

Ana Doma, Dancs Zsuzsi, Bund Zsuzsi és férje Osvaldo Irzuz, Bund Erzsébet, Rosenfeld István és felesége Mirna Toulet, Barczikay Tamás,

Vencsellői Juliska és férje Juan Junakovic, Kiszely Gery és párja Ema Valdez, Inés Günther és jómagam.

Szeretettel köszönti az AMH Olvasóit **Siklósi Thomas**

Megható levélváltás

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi írja Bihari Szabolcsnak, a svédországi Tångagärdei Tanácskozás után:

Kedves Szabolcs!

Amikor megláttalak a konferencia bejáratánál és mondtad, ismerted jól bátyámat, Benedek Lászlót – akkor szavak nélkül csak megöleltél. Éreztem: tudod Te is, milyen ember volt László. Ahogyan figyeltelek, Te is olyan higgadt, mély nézésű, szűkszavú vagy, akkor beszélsz, amikor kell, és egy szavaddal sem felesleges. Ilyen volt László is. Nehezen viselem bátyám távozását, nekem egyszerűen alig felfogható, hogy nincs többé.

Élete igazi példa számomra. Bárcsak egy negyedét tudnám csinálni mindannak, amit ő tett!... Igényem van arra, hogy meséljenek róla, mert hiányolom bátyámat. Keresem a kapcsolatot azokkal, akik ismerték őt. Hihetetlenül remek testvér volt - és embertárs, apa.

Sok szeretettel üdvözöllek,

Zsuzsi

...és Bihari Szabolcs válasza:

Kedves Zsuzsól!

Köszönöm bizalmadat. Örülök, hogy találkozunk, hisz László rokonságából senkit nem ismertem. Lászlóval először e-mailen keresztül vettük fel a kapcsolatot, majd amikor ő kezdte képviselni Dél-Amerikát, találkoztunk személyesen is. Attól kezdve gyakran voltunk együtt különböző politikai fórumokon, Magyarországon és a Kárpát-medencében, ő mint dél-amerikai képviselő, én mint európai.

Nagyszerű embert ismertem meg személyében: komoly, megfontolt, mélyen elhivatott, akivel öröm volt együtt dolgozni. Azon kevesek közé tartozott, akivel nem kellett „regényeket” mesélnünk egymásnak a közös nevező kialakítására. Kevés szóból is hamar megértettük egymást, sőt, volt olyan eset, hogy menet közben változott a helyzet, amikor már nem volt mód ismét egyeztetni, és ilyenkor egy-egy szempillantásból is tudtuk, mit kell mondanunk.

Betegségének híre mélyen megrendített. Utójjára tavaly szeptemberben találkoztunk a felvidéki Párkányban. Ő akkor már komoly beteg volt, de úgy dolgozott, úgy tett, hogy azt senki nem vette észre. Reméltük, hogy talán mégsem olyan visszafordíthatatlan a kór. Távoztával nagy űrt hagyott maga után. Őszinte barátot veszítettünk el, egy az ügyünk iránt elkötelezett társunk távozott, aki minden erejével azon volt, hogy küzdelmünknek meglegyen a gyümölcse.

Megértem és átérzem fájdalmadat, a Rád szakadt érzéseket. Mindezek mellett óriási teher maradhat a vállaidon úgy a családban, mint a közösségi életben. De biztos vagyok benne, hogy ha valaki, akkor Te ezeket a „terheket” sikeresen viszed tovább, amihez kérem a Fennvalót, hogy adjon Neked erőt és egészséget! Ha van mennyország, akkor László biztos megnyugvással tekint le: Hucigánál jó kezekben van a folytatás!

Sok szeretettel üdvözöl -

Szabolcs

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Minden hírnök közvetlen hatása - akár jó, akár rossz hír - kopik az idő múlásával. Argentínába, a „világ vakbelébe” a hír már eleve tompítva érkezik. Még magunkhoz sem térünk az észak-amerikai bankok csődjének világrengető híréből, országunk vezetősége máris újabb izgalmas hírekkel kötötte le figyelmünket. Államosítani szándékszik a privát nyugdíjbiztosításokat (AFJP). Felháborodás, tiltakozás, tüntetések minden oldalon. Ezt is, mint a mezőgazdasági krízis megoldását a parlamentre bízták, ez alkalommal azonban nem volt kétséges, hogy a parlamentben a kormánypart képviselői nagy többséggel megszavazzák az államosítást-elszámolást. A végén az átlagember nem is tudja, hogy miről van nagyban szó, csak kérdezi magától „Jó ez nekünk - vagy rossz?” Egy biztos: a kisember megtakarított pénzét is elveszik, nem is először... A kormány lassanként mindenre rá akarja tenni a kezét, főleg a pénzre.

Néhány hét várakozás és teljes csend után, november elején mégis elkezdődött a gazdasági élet és a nyüzsgés Buenos Airesben és a magyar kolóniában.

November 4-én kivétel nélkül mindenki a televízió képernyőjén csüngött, hogy megtudja az **észak-amerikai elnökválasztásnak eredményét**. Hónapok óta az egész

világ figyelmét ez kötötte le. A világ leghatalmasabb demokráciája teljes nyíltsággal szemünk előtt és fülünk hallatára vitatkozott, és elnököt választott. **Dr. Barack Obama**, 47 éves fekete bőrű jogászra esett 270 „választófejedelem” szavazata. (Az Egyesült Államok minden egyes állama a lakossága arányában küld szavazásra jogosult választót).

Az eredményt, akárcsak a 21 hónapig tartó választási hadjáratot pillanatok alatt szétkürtölte a hírhálózat. Ez a mai világ. Érdekes volt meghallgatni a legkülönbözőbb véleményeket. Azok az idegenek, akik nem ismerik Észak-Amerika történelmét és fejlődését, **boldogan** kiáltottak fel: „megfordult” a világ, „felvirágozott a mellőzött, megkülönböztetett népeknek”, „megbukott a kapitalizmus, éljen a szocializmus!”

A valódi demokráciák és republikánusok, ha nem is mind boldogan, de **mosolyogva és őszintén** gratuláltak a győztesnek, tudván azt, hogy egy valódi demokráciában az új elnök nem tud 180 fok irányt változtatni.

Ebben a gazdasági krízisben szenvedő, háborúktól fenyegetett világban mindenki jobbat vár, reménykedik. Észak-Amerika 232 éves történelme folyamán példát mutatott azzal, hogy egy polgárháború, vagy szabadságharc után a győztes mindig kibékült a vesztesel. Együtt dolgoztak az államok érdekében. **Ezt a tanulást kellene levonja Magyarország és Argentína is**, ahol évtizedeken keresztül még a harmadik generáció fiataljai is a múlton veszekednek és keseregnek, ahelyett, hogy együtt alkotnának egy **JOBB JÖVŐT**.

Gyermekkorom, ifjúságom óta legkedvesebb tantárgyam a történelem, az után az irodalom volt. A természet-tudományokból nem jeleskedtem. Jóidulató tanárim ezt elnézték, nem akarták elrontani a kitűnő átlagot. Mindig vezettem egy pár szóból álló naplót. A napokban egy bizonyos történelmi eseménynek a dátumát kerestem, és a kezembe került a minden vészt túlélő, 1944-ben írott naplóm. „Pici Zsuzsi szereti az almápirét. Az oroszok elfoglalták Debrecen”. Ez a pár sor rávilágít arra a csodálatos valóságra, hogy **bármilyen vészen, háborúban, bombázásban az élet folyik tovább a maga medrében**. Vannak események, amiken sem mint egyén, sem mint csoport változtatni nem tudunk. Alkalmazkodunk, megbocsájtunk. Lehetőleg nem keseregünk.

A KOLÓNIA ÉLETE

- Magyar kolóniánk társadalmi élete az elmúlt hetekben főleg **megemlékezések** körül forgott. **Október 22-én a Magyar Köztársaság nagykövetsége** szépen szervezett ünnepségre hívta meg a kolóniát, ahol megemlékeztünk az 1956 Forradalomról. Erről előző számunkban szerkesztőnk részletesen beszámolt. Talán csak annyit fűzhetek hozzá, hogy a sikerhez nagyban hozzájárult a csodálatos tavaszi idő. Előző nap zuhogott az eső. Aggódva néztem az eget. A szokottnál is több vendég, sok fiatal és régnemlátott arc - a kert nélkül nem fért volna el sehogy! (*Józsa nagykövet spanyolnyelvű beszédét l. SP 2.o.*)

Józsa Máttyás nagykövet és felesége Gabriella
Fotó Bonczos

élt még 1956-ban. Köszönjük az áldozatkész tanároknak és a lelkes ifjúságnak.

- **Október 25-én délután, Martínezben** a német evangélikus templomban esküdtek örök hűséget egymásnak a már nem gyermek fiatal barátaink, **Krisztina Kemény** és Ing. Cptn. de navio **Rosendo Eloy Pérez**. Az örömanya, **özv. Kemény Pálné, Éva** meghatottan üdvözölte leánya barátait és erre az alkalomra Hollandiából érkezett rokonait. Egy megkapó, szokatlan élménnyel zárult a ceremónia. Az ünnepélyes kivonulás előtt az egyház kórusa a menyasszonnyal (aki a kórus tagja) és a papnóval együtt énekelte Händel Hallelujáját! Igazi örömnapp volt.

- **Október 28, jeles nap családomban**. Egy héttel hamarabb mint vártuk megszületett 2. dédunokám, **Nicolás Mitchell**, az 5 éves kis **Zoe** öccse, szülei **Andrew** és **Valeria** nagy öröme. A bébi

Mitchell Andrew családja kibővült a kis Nicolás érkezésével!
Fotó Bonczos

olyan, mint minden egészséges, normális bébi. A dédnagymamának természetesen rendkívül szép és - okos...

- **Mindszentek ünnepén** november 2-án kolóniánk új katolikus lelkésze, **Földes Ferenc atya** celebrálta a szentmisét a Mindszentynumban (*részletek l. 2.o.*). Én sajnos sem a misén, sem az utána következő ünnepi ebéden nem tudtam jelen lenni.

- **Péter fiam** ui. aznap érkezett meg San Franciscóból és családi ebéden volt nálam, hogy beszámoljon útjáról, mielőtt együtt leutaznánk Carilóba. Ő most érkezett abba a korbá, amikor már nemcsak a karrierje, hanem családi gyökerei, hagyományai, a történelem foglalkoztatja. A nála 12 évvel idősebb egyetemi tanár unokatestvére felajánlotta neki közös nagyapjuk, Sebess Dénes könyveit, ha személyesen megy értük. Erről valamikor szeretnék előadást tartani, úgy is, mint folytatását az idén májusban elhangzottaknak, amit az I. Világháború kitörése előtti korról, a XIX. század végével fejeztem be.

- November 8-án este a **Hungária Magyar Egyesület 35 éves fennállásáról** emlékeztünk meg. Az ünnepség kicsit nehezen indult. Az esemény fontossága több előkészületet érdemelt volna. A postán elküldött meghívók nagy része

nem érkezett meg idejében. A vendégek nagy része nem foglalt előre asztalt és kicsit idegesen, de barátságosan üdvözölte ismerőseit. Mindezek ellenére lassanként megtelt a Hungária díszterme.

Monostoryné Ildikó 12-személyes asztalánál a díszvendégünk és előadónk, **Zaha Sándor** mentette meg az estély hangulatát. Rövid, szellemes és okos beszédben üdvözölte a megjelenteket és méltatta a Hungária múltját és érdemeit. A HKK levéltárában kifejtett kutatómunkájának köszönhetjük az emlékünneper sikerét. **Földes Ferenc atya** lelkesítő beszédét intézett a klubtagokhoz. Egy figyelemre méltó hasonlattal elmondta, hogy egy szülőnek sokszor a gyermektől kell tanulnia, éppen úgy, mint most az Anyaországnak a távolban élő elszakadt argentin gyermekeitől. Mi kell legyünk a jó példa. Szavait a helyben megszentelt vízzel és Isten áldásával pecsételte meg. Ezek után már csak a vacsora késlekedése nyugtalanította a kedélyeket. Fél 11-re a főfogás után mindenki megszelídülve nagy érdeklődéssel nézte és hallgatta **Zombory István** által összeállított emlék „slide-show”-t, a vetített képek előadását. Régi újságokból fénymásolt cikkekkel és képekkel végigvezetett bennünket a klub történetén. Felidézünk sok szép emléket, és röviden megemlékeztünk a klub már elhunyt alapító tagjairól és vezetőiről.

Külön köszönjük **Haynalné Kesserű Zsuzsónak** az 1983-ban kiadott emlékkönyvecskét, amit a HKK könyvtárában tárolt. Ezt bátyja, **Dr. Kesserű István**, a Hungária akkori elnöke részben vele együtt állította össze és **Czanyó Adorján** adta ki az Egyesület 10 éves jubileuma alkalmából. Minden jelenlévő kapott belőle 1 példányt.

- **November 9-én, vasárnap reggel 10 órakor tovább ünnepeltünk**. Ismét ugyanazok a kedves barátai arcol! A Magyar Református Gyülekezet ünnepelte fennállásának 50 éves jubileumát. Ugyanakkor megemlékezett az egyház XVI. században történt **Reformációjáról**. Egy katolikus országban, mint Argentína jó volt hallgatni **Gabriel Miraz**, La Plata-i református lelképásztor **spanyolnyelvű prédikációját**. Többek között hangsúlyozta, hogy Luther Márton 1517. október 31-én, amikor a wittenbergi templom ajtajára kiszegte 95 tételét, semmiképpen nem akart **szakadást** teremteni az egyházban. Majdnem 500 évnek kellett eltelnie, hogy ma, az ökumené korszakában egy hívő ember ezt nem tekintheti már **szakadásnak**. A világban az iszlám fanatikus követői,

vagy az ateisták gyűlölködő, bomlasztó erkölcsé összetartásra kellene figyelmeztesse mind a keresztény / keresztényen, mind a zsidó hívőket. Hans Ucko teológus „Közös gyökereink” című könyvében ezt fejt ki (kiadta az Egyházak Világtanácsa Genfben, 1994-ben).

Az istentisztelet zenei áhítattal és úrvacsorával végződött. Utána meghatottan búcsúztunk **Tóth Kristóf** és **felesége, Bede Krisztina** lelkész házaspártól és leánykájuktól, **Ágotától**. 4 évig látták el a magyar református gyülekezet lelki gondozását, amely a kolónia más tagjaira is kiterjedt. December első napjaiban repülnek haza Magyarországra. Kérjük további munkásságukra és életükre a jó Isten áldását. Hiányozni fognak nekünk. A kicsit hosszúra nyúlt ünnepség után boldogan vonultunk át a nagyszalonba, ahol a háziasszonyok testi táplálékunkról bőkezűen gondoskodtak. Köszönjük katolikus testvéreink hozzáállását és részvételét ezen az ünnepen.

Nézegetem a Zrínyi Ifjúsági Kör megszokott határidő naplóját, utána az AMH havi eseménynaptárját. **Rovatomban elérkeztem november 10-ig**. Hátra van még több „megemlékezés” ebben a hónapban. Fel a fejjel! Közben megírtam 200 meghívót a november 29-én, a Szent István Otthonban rendezendő emlékünnepre.

Érdekes tanulságot vontam le belőle. **Miért van az, hogy a Magyar Intézmények vezetőit többször látom 1 hónapban, mint rokonaimat 1 évben?** Ugyanaz a néhány lelkes magyar több Intézménynek vezető tagja, és ezen felül az intézményeket képviselő csúcstervezetnek, az AMISZ-nak is. Eszembe jutott gyermekkoromban a szegedi szabadtéri „Aida” előadása. Apám megmagyarázta, hogy a trón körül ugyanaz a tucat hős vitéz vonul immár közel fél órája... csak sisakot váltanak, amikor megkerülik a díszletet! Ez mulatságos lenne, ha ugyanakkor nem csodálkoznék azon, hogy a többi 100 miért nem vonul, vagy szerepel? Lehet, hogy csak fáradt - vagy netán közömbös?

A program után a nagyszámú közönséget a zsúfolt szalonból a szép, tágas kert bőven befogadta, hála a jó időnek!
Fotó Bonczos

- **Október 26-án a ZIK ifjúság meghívására** a Hungária termeiben ünnepeltük meg az 1956-os Forradalmat. Ilyenkor elcsodálkozom, hogy ugyanazok az arcok, vagy sokan azok közül, akik már 22-én a követségen is ünnepeltek, eljöttek ismét. Elsősorban a fiatal szereplők szülei és barátai. Meleg volt, a program hosszú volt, de mindenki talált benne valami igazán szívhez szólót. Engem az hat meg legjobban, amikor cserkész egyenruhában bozontos fejű harmadgenerációs gyermekek kiváló hanglejtéssel, tiszta magyarsággal hazafias verseket adnak elő. Ezek közül egyik sem

Aszép márványtábla három, sok éven át szolgáló lelkész nevével hirdeti b. j.: Nt. Szabó Imre, Nt. Nagy Balázs Dezső, Nt. Sütő Gyula
Fotó Tóth K.

- AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI**
- 2005: Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta**
- Alapító Védnökök:** Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móríc Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton
- 2005-től 2007-ig US\$ 100.-on felüli adományaikkal támogattak:**
- Dr. Alitisz Constantino (2x) - B.A. (Kanada) - Döry Ildi - Erdődy József (2x) - Dr. Farkas Ferenc (3x) - Gorondi István és Edith - Gosztanyi Attila - Grosschmid Mária (Mo) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess" - K.I. - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Móríc Istvánné (2x) - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) (3x) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László (3x) - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (3x) - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa (3x) - Zombory István - *Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacsevich (x2)*
- 2008: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Móríc Istvánné - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa - Döry Ildi - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess" - Dr. Alitisz Constantino - N.N. - Dr. Besenyi Károly - Dr. Orbán László - Alexis Pejacsevich - Dr. Farkas Ferenc - Dr. Orbán László - Erdődy József - Dobosi Szabó Anikó**
- Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálással köszönjük támogatásukat!*

HUNGRÍA, JULIO 2008
ORDEN DE LOS CABALLEROS DE LA MESA BLANCA MARIANA SEBESS
Distinguida con la GRAN CRUZ DE ORO

FRANCIA, NOVIEMBRE 2007
IV° FESTIVAL INTERNATIONAL DES ARTS GOURMANDS

ESPAÑA, ABRIL 2007
COPA ESPAÑA DE PASTELERÍA

FRANCIA, ENERO 2007
BOCUSE D'OR

EE.UU., SETIEMBRE 2005
ANNUAL CULINARY SUPER CHALLENGE TEAM COMPETITION

LUXEMBURGO, NOVIEMBRE 2002
CULINARY WORLD CUP, UNICOS GALARDONADOS EN LATINOAMERICA MEDALLA DE BRONCE

MAUSI SEBESS
ARTES CULINARIAS

www.mausiweb.com

Desensyl
Con Pluronic F-127 - Citrato Disódico - Bifluorado

CREMA DENTAL DESENSIBILIZANTE
ANTICARIES / ANTIPLACA

PRESENTACION: POMOS MULTILAMINADOS con 100 GRAMOS.

Gador
Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna
Rovatvezető Sebessné Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>
www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com

Dr. Constantino Miguel Alitisz
abogado
Libertad 480 2° Capital
14 a 18 hs.
4382-2990 / 15-5481-0957
cmalitisz@yahoo.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada
Estudio 4372-6844
15-5026-4512
gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Dancs Zsuzsanna
Abogada
A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
Mar del Plata
Tel.: 0223-494-0339
susanadancs@sinectis.com.ar

Lic. Éva Barnaky
Psicóloga
Consultorio:
15-6220-4948
4541-0314

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

h
"Kiművelt emberfők által tenni nagy nemzeté a magyart!"

A Z.I.K. támogatja a magyar betűt

HKK HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra. Hungária Egyesület 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írárok nem fejezik ki szükség szerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írárok a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A január-februári kettőszámra a lapzárta: december 10
Január 20-a körül jelenik meg. Anyag és hírek beküldésére (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

A havi lapzárta után történt eseményekről szóló beszámolók és hírek csak egy hónappal később jelenhetnek meg. Számítunk Olvasóink szíves megértésére!

Kedves Olvasónk! Megkapta már a nyugtáját?
A címkén látható az előfizetésének lejárata. Két hónappal utána be kell szüntetnünk a lap küldését.
Előfizetése megújításának esetében kérjük közölje velünk annak módját és dátumát (4711-1242), hogy kiállíthassuk a megfelelő nyugtát. Köszönjük! **AMH**

INTÉZMÉNYEINK
NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES
EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar
39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4723-4988 - edithhaynal@hotmail.com
18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekesmartin@yahoo.com.ar
KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRICTO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczyamatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800
REGÖS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGÖS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar
Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com
ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4791-3386 susyfothy@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA
ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - CORAL HUNGARIA - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-6134-1577 - www.arshungarica.com.ar
HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar
MAGYAR SZÍNTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES
HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar
VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS
ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052
SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES
HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS
"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar
MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com
"MINDSZENTYNUM" ARGENTÍNAI KATOLIKUS MAGYAROK SZÖVETSÉGE - ASOCIACIÓN DE LOS CATÓLICOS HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Araoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - www.mindszentynum.org - E-mail: mindszentynum@fibertel.com.ar

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES
ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nyattay@arnet.com.ar
ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMÉ ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9° "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar
MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com
MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar
MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar
SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar
VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nyattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS
BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994 moka_retezar@yahoo.com.ar

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipancsllili@gmail.com

CHACO I MAGYAR EGYESÜLETEK:
- **COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEL. DU GRATY** - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649
- **VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MUTUOS** - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939
SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:
Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.